

תשורה

משמחת הנישואין של
מנחם מענדל ומושקא ברכה שיחיז
מאן

ו' אדר תשפ"ו

פתח דבר

אנו מודים להשי"ת על כל הטוב אשר גמלנו ובחסדו הגדול זיכנו בנישואי צאצאינו, החתן הרב התמים **מנחם מענדל שיחי'** והכלה המהוללה מ' **מושקא ברכה** שתחי' מאן.

על יסוד הנהגת כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע בעת חתונת כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו, הננו בזה לכבד את כל הנוטלים חלק בשמחת לבבנו, מקרוב ומרחוק, בתשורה המוסגרת בזה.

התשורה מחולק לשני חלקים:

(א) יומן מחורף תנש"א שנכתב ע"י אבי החתן, הרה"ח ר' **אברהם שמואל שיחי' מאן**, שרשם מה שזכה לראות ולשמוע מכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו.

(ב) בצד האנגלי נדפס אוצר אגרות באנגלית מכ"ק אדמו"ר בפרסום ראשון. מכתבים אלו הינם מתוך ארכיונו של מזכירו הפרטי של כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו - הרב **ניסן מינדל** ע"ה, א"ז החתן. תודותינו נתונה לחתנו, סב החתן, הרה"ח נו"נ עוסק בצ"צ וכו' הרב **שלום דובער שפירא** שליט"א, אשר אותו הפקיד ומינה הרב מינדל ע"ה על ארכיונו.

הא-ל הטוב הוא יברך את כל אחב"י בברכות מאליפות מנפש ועד בשר, ומשמחה זו נצא לשמחה האמיתית, שמחת עולם על ראשם, ומהרה ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה, ונזכה זעהן זיך מיט'ן רבי'ן דא למטה אין א גוף ולמטה מעשרה טפחים והוא יגאלנו.

משפחת אסטער

משפחת מאן

יומן מבית חיינו

שמחים אנו בזה להגיש לקהל אנ"ש והתמימים פרי עטו של אבי החתן, הרב אברהם שמואל שיחי' מאן. כבחור שלמד בבית חיינו, הוא קיים את הפתגם "לעבן מיטן רבי'ן" במלוא המובן. בכל יום ויום, הוא עקב אחרי כל תנועה של כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו וכל הגה שיצא מפי קדשו, ויקשב וישמע ויכתב ספר זכרון למשמרת לאות ולמען ידעו בנים יולדו את אשר נשמע ונעשה בבית חיינו 770, הוא בית רבינו שבבבל.

כמו"כ, בהיות היומן נכתב באידיש ולה"ק בערבוביא, ולפעמים שזורים בו גם מילים באנגלית, הרשינו לעצמנו לשנות הלשון והדקדוק במקום הצורך, למען ירוץ בו הקורא.

בתשורה זה נדפס היומן החל מערב ר"ה תנש"א ועד ש"פ שמיני, כ"ט ניסן תנש"א. (השנים תשמ"ח-תשמ"ט ראו אור זה מכבר בתשורה לחתונת אחות החתן עם בעלה הרב מנחם מענדל רפפורט - י"א טבת תשע"ט).

כותב היומן הרב אברהם שמואל שיחי' מאן מקבל לעקאח מהרבי עריוה"כ תשמ"ח.

וכו', אח"ז התחיל מן המצר וכו' פסוק אחר פסוק, והיה מאוד מרגש (זייער הארציג).

אח"ז הסיר המשקפיים והתחיל הברכות, שאח"ז מיד התחיל לתקוע, והלך טוב מאוד. בויתודה בלחש הניח הטלית קצת על הפנים. בסוף אשרי העם וכו' פסוק אחר פסוק.

לאחר שסיים רימו ללייבל, ולייבל עזר לכ"ק אד"ש לסדר הטלית לעשותו חזרה מהקדימה להצד, והיה ציור איך לייבל עוזר.

אח"ז עלה למקומו, הלך אחר הס"ת. כשעלה למקומו נטל כל הטלית והאפ(?) מהצדדים והניח על הראש ועל גופו הק', ובאמצע נפל כל הטלית והונח רק על צד שמאל. לייבל איז עזר והרים והניח את זה, ואד"ש סידר את זה.

אח"ז הסתובב הרבי להביט על הקהל, עשה סיבוב א', כולם תיפסו על הספסלים וכו' לראות אד"ש כשמסבב, וכן כתיב שהחזן צריך להביט על הקהל.

בערקוויטש התפלל מוסף, שחרית סיים לערך 2:30.

מנחה 5:00, אח"ז תשליך.

ליל ב' דראש השנה

ירד לת' מעריב 7:45.

במעריב אמר קדיש יארציט של רעבעצין שיינא בתו של כ"ק אדמו"ר מוהריי"ץ נ"ע.

יום שישי, ב' תשרי - ב' דראש השנה

כ"ק אד"ש ירד לת' שחרית 10:00.

באמצע התפילה לערך חזרת הש"ץ שלח הרבי את לייבל להביא את המשקפיים [כפשוט יארמוש הלך לפני לייבל להידחף בין הקהל לעבור, כל הזמן אמר לייבל: נו תתנו לעבור וכו'].

תקיעות קודם כל סידר השופרות על משך זמן, הביט על הס"ת והניח הטלית על פניו הק'

יום רביעי, כ"ט אלול תש"נ - ערב ראש השנה תנש"א

סליחות כרגיל 8:30, הרב יוסף ווינבערג התפלל סליחות, היה עד 9:35.

אח"ז היה כ"ק אד"ש בחדרו על משך זמן. אח"ז נסע להמקוה וירד לשחרית 11:45 (בין סליחות לשחרית הלכתי להאוהל).

אחר שחרית עשה כ"ק אד"ש התרת נדרים על הבימה, אח"ז קיבל כ"ק אד"ש פני"ם, אח"ז נסע להאוהל.

ליל א' דראש השנה

מעריב ירד לערך 7:30 וישב ואמר תהילים על חצי שעה, אח"ז התפללו מעריב הלכתי למעלה לראות ביתו של הפריערדיקען רבי'ן.

יום חמישי, א' תשרי - א' דראש השנה

באתי 770 לערך 7:15 לסדר המקום שלי, 9:45 הלכתי עם... על מבצעים לבית רפואה, חזרנו לערך 10:45, היו דחיפות גדולות ב"מכבסה" וכו' וכו' כרגיל.

כשעלה כ"ק אד"ש להפטורה בנימין ולייבל הלכו עם אד"ש ולכ"א היה חבילה של פני"ם, הניחו זה על הסטענדער לפני הרבי.

לאחר ההפטורה סידר כ"ק אד"ש השופרות (2 שופרות) והניח הטלית על הפני"ם ואח"ז הניף הטלית והביט ושהה שהספרי תורה יבואו אצל הבימה, ואח"ז הניח שוב הטלית על זמן מועט, ואח"ז הניח הטלית כרגיל. בהטלית למעלה אצל פני הק' של כ"ק אד"ש היה מונח חלק של הטלית של הצד (ששם הדברים שיוצאים מהטלית) וסידר קצת הטלית והיה עוד מונח הצד מקדימה, כנראה עשה זה בדוקא. אח"ז נטל המשקפיים מהכיס הפנימי של הסירטוק והלבישם והתחיל "למנצח לבני קרח מזמור", והניח הטלית על הפנים, ואחר 7 פעמים סיים נדיבי עמים נאספו

יום שבת קודש פ' האזינו, שבת שובה, ג' תשרי

הפטורה היו יכולין לשמוע כל הביהכ"נ, היה שקט מאוד. בסוף הפטורה מהתחלת פסוק מי א-ל כמוך וכו' קולו של הרבי שליט"א הלך נמוך יותר, וכמו הפסיק כרגע, וכל הסוף היה בקול נמוך, כנראה היה קצת בכיות. כל הברכות בסוף היו בקול כזה.

לאחר שחרית הכריזו ההתועדות 1:30.

שיחה א' דיבר בארוכה החילוק בין שבת ויו"ט, יו"ט ענינו שמחה משא"כ שבת, אבל כשבא בהמשך לזה בשנה זו יש בשבת ג"כ ענינו של שמחה. התחיל השיחה שהתועדות הוא התועדות הא' בשנה זו ברבים. דיבר אודות שעושים הבדלה משבת ליו"ט ולא להיפך, מלמטה למעלה ומלמעלה למטה וכו'.

לאחר השיחה כשניגנו עשה בידו הק' בחוזק כמ"פ ועו"פ ולאח"ז עו"פ בשמחה יותר ויותר כמו שדיבר בהשיחה הרבה ע"ד שמחה.

שיחה ב' דיבר ע"ד שבת זו בין ר"ה ליוהכ"פ והחילוק ביניהם בפשטות שר"ה אוכלים מעדנים ושותים ממתקים ומשבת זו להמשיך בכל שבתות השנה ולקבל החלטות טובות ולא רק על להבא אלא כמו חודש אלול על העבר.

לאחר השיחה כשניגנו עשה בידו הק'.

שיחה ג' שאל שאלה בפ' האזינו למה אומר ותשמע הארץ, לכאורה צריך לומר ותשמע השמים והאזינו הארץ, שתשמע הולך על דבר רחוק, אלא הביאור שתורה ניתן דוקא כאן למטה, והנשמה הולך למעלה ושואבת לחיים לפסוק דין כאן למטה, ועושים ברכה לפני התורה וכו' וכו', והעיקר הוא המעשה בפועל שכל אלו שהכינו משקה יעלו מלמטה למעלה ויכריזו על מה מדובר, והעיקר שיהיה מעשה של משיח צדקנו ותיכף ומיד ממש וממנו יראו וכן יעשו וכו'.

ועל הפני"ם והתנענע קצת יותר זמן מאתמול. אח"ז נטל הטלית קצת מעל הפנים ואמר "למנצח לבני קרח מזמור", ושוב הטלית על פניו ואמר 7 פעמים, סיים נדיבי עמים נאספו וכו', אח"ז עשה הטלית כרגיל ואמר מן המצר וכו' פסוק אחר פסוק. היום הליבי המשקפיים על זמן קטן איני זוכר מתי אח"ז שתיקה על זמן, אח"ז התחיל הברכות.

לאחר הברכות לא כמו אתמול לקח זמן עד שנטל השופר ועד שהתחיל לתקוע. בהתחלה התקיעה לא הלכה ולקח זמן עד שהתחיל לתקוע, אח"ז הלך טוב.

לאחר כל התקיעות אמרו ובכן יהי רצון וכו', אח"ז אמר כ"ק אד"ש פסוק אחר פסוק אשרי וכו', והוא פשוט מורא'דיק כשאד"ש אומר הפסוקים הקהל עונין בניגון זה שאד"ש אומר בו.

אח"ז ירד מאחורי הס"ת ושהה למטה עד שהחזירו את הס"ת, אח"ז עלה על הבימה והסתובב בסיבוב א' להביט על הקהל.

הרב יוסף וויינבערג התפלל מוסף לפני העמוד, הסתיים בשעה 3:00 לערך. מנחה הכריזו 6:00.

כבר הודיעו מאתמול שהיום לא יהיה התועדות (שכ"ק אד"ש צריך להדליק נרות שבת קודש).

לאחר מנחה הכריזו קבלת שבת יהיה 7:20. כשכ"ק אד"ש ירד מהמדריגות שאל את לייבל אם הכריזו עשרים ל- או עשרים אחרי ("צוואנציק צו אדער צוואנציק נאך").

ליל שבת קודש

קבלת שבת מעריב כרגיל. בסוף לכה דודי עשה בחוזק בידו הק' להמשיך הניגון.

אח"ז התפלל מעריב ליד הקיר, אח"ז עשה הבדלה, מאיר כרגיל החזיק את הנר (8:30) התחיל לחלק כוס של ברכה עד 11:15. כל הזמן לא עשה בידו הק', לבסוף היה כרגיל.

עמד ואמר ויתן לך, אח"ז עברו עוד קצת אנשים, וטרם צאתו התחיל כי בשמחה וכו'.

יום ראשון, ד' תשרי צום גדלי' נדחה, יהפך לשמחה

ירד לת' שחרית 10:00. סליחות. לשלישי עלה אד"ש כרגיל.

לאחר שחרית לערך 12:15 התחיל לחלק דאלארען, והלך עד לערך 4:00.

אח"ז ירד לתפילת מנחה. להפטורה עלה כ"ק אד"ש על הבימה, היה באמצע ביהכ"נ כמו שבת [קודם שאמר הברכה הא' קודם הקריאה הביט כ"ק אד"ש חזק מאוד על שמדי שעמד מקדימה על השולחן ולקח תמונות]. אח"ז אמר הפטורה והלך למקומו אחרי הס"ת.

לאחר מנחה כרגיל היה שיחה (4:45), דיבר אודות מעלתו של התענית תענית בכלל עת רצון, 5:15, ואחר השיחה חילק דאלארען על משך זמן.

מעריב 7:25. בסוף מעריב לאחר הכרזת ש. פינסאן התחיל ש. לצעוק אודות א' שהסיר את הדף מהרבנים מהקיר וכו' ואד"ש הביט עליו במבט חזק, ודיבר על כמה דקות (חוצפה הכי גדולה ממנו שאד"ש צריך לשהות עליו כשכל רגע יקר).

יום שני, ה' תשרי

מנחה 3:15, מעריב 7:30. אד"ש התפלל לפני העמוד.

לאחר החלוקה שאל משהו ללייבל וצוה לי. שיתחיל שיבנה וגו', אח"ז התחיל ניעט ניעט, אח"ז עורר ע"ד אמירת ברכה אחרונה (3:15) ואח"ז התפללו מנחה.

הכריזו שהתוועדות הב' בהמשך לר"ה יתחיל בשעה 6:30.

ירד אד"ש, נטל ידים להמוציא ונטל פרוסה וטבל אותו בדבש. אח"ז הכריז ש. פינסאן שכל אלו שלא נטלו ילכו ויטלו, כ"ק אד"ש אמר לחיים לקהל על משך זמן, ולאחר זמן התחיל לדבר שמפני סיבה מתוועדים היום ולא התוועדנו על ר"ה ודיבר בהמשך להנ"ל ע"ד עשיית קידוש משבת ליו"ט ולא להיפך. אח"ז אמר שמזכירים את כל הנשיאים, ואמר כל נשיא ונשיא וביאר שמו.

כשסיים השיחה לא ניגנו, ולאחר כמה דקות התחיל שיחה שמזכירים הנשיאים ע"י ניגון ואמר שינגנו הג' בבות להבעש"ט והמעזריטשער מגיד ולהאדמו"ר הזקן ג' פעמים להאדמו"ר הזקן וכו', ולומר ולהזכיר בזה את הבעש"ט, ובנוסח זה אמר כל הנשיאים.

כשסיים השיחה התחיל י. לנגן ניגון הג' בבות ואד"ש אמר לו שיכריז על מה הוא והכריז שהוא להבעש"ט וכו' וכן עשו ג"פ. אח"ז ניגנו ניגון לכ"א כשהכריז קודם זה לאיזה נשיא הוא. כל הזמן כשניגנו היה אד"ש בדביקות ופעמים בעיניים עצומות ופעמים ניגן עם הניגון.

כשבאו לכ"ק אד"ש הכריז ניגון של דער רבי זאל געזונט זיין, והתחיל אתה בחרתנו, ואד"ש עשה קצת בראשו והתחיל להסתכל מסביב לומר לחיים. כל זמן הניגונים היה הקהל בהתרוממות הרוח מאוד ("זייער אויפגעלייגט").

אח"ז דיבר שיחה בקשר לצום גדלי' שהוא נדחה ורצו בכלל לדחותו אבל..?

כשסיים השיחה הכריזו מה יהיה הסדר, ואד"ש בירך לקהל.

יום שלישי, ו' תשרי - יאַרצייט הרבנית הצדקנית מרת חנה ע"ה

ירד לשחרית לערך 10:00. כשאמר את צמח וגו' אמר "מְהָרָה" בקול רם לפי ערך, "וקרנו" בהניגון.

כ"ק אד"ש נסע להאוהל, חזר לערך 8:00.

לאחר מעריב (כמו שהכריזו היום בבוקר) חילק כ"ק אד"ש לעקאח (עם דאלער בשקית), זה הלך מ8:45 עד 1:00 בבוקר.

יום רביעי, ז' תשרי

היום היה יחידות עם הגבירים. מנחה היה למעלה 3:15.

השיחה התחיל 5:45 עד 6:15. הזכיר ע"ד חת"ת היום אודות יששכר וזבולון וכו', אמר כל הברכות א-ת שיהיה להם הצלחה רבה וליתן כסף לבתי כנסיות ולילך שם ללמוד בזמנים פנויים לעשות המשרד שלהם גדול יותר בעוד חדר, ולשים שם צדקה פושקע.

כל היחידות'ן הלך עד לערך 10:30. דיבר שיחה להשלוחים, אח"ז עמד ושהה שיביאו הדאלארען, אח"ז חילק דאלארען. קודם זה אמר ללייבל שיכריז שהוא ע"מ ליתן לצדקה. על כמה דקות בהסוף נתן דאלער לשני שחורים שעמדו שמה, אח"ז שהה שיתן לו לייבל דאלער. אח"ז עלה למעלה לחדרו, ולאחר כמה דקות נכנס (בהזאל למעלה) למעריב.

יום חמישי, ח' תשרי

כ"ק אד"ש נסע להאוהל, חזר לערך 8:30.

לאחר מנחה-מעריב הכריזו שכ"ק אד"ש יחלק לעקאח - רק לאלו שעדיין לא קיבלו - מהיכל קדשו. החלוקה היה על לערך חצי שעה.

יום שישי, ט' תשרי - ערב יום הכיפורים

הכפרות של כ"ק אד"ש היה אצל הדלת הראשי מיד שיוצאים. 8:00 יצא כ"ק אד"ש, נתן התרנגול להשוחט, אד"ש עמד והביט כל הזמן ששחט, אח"ז נטל נוצות מהשוחט והלך איתם הלך וחזור על קצת עפר שהשוחט החזיק על משהו ועשה ברכה. קודם שנכנס אמר תודה להשוחט.

לפני הברכה להתמימים חילקו כרטיסים מ- 8:30 עד 9:15, היה אלו שהיו שמה מ-10:00 בלילה, שמי שיש לו יותר קדימה נכנס ראשון. היה לי מספר 90.

לערך 9:10 נסע כ"ק אד"ש למקוה, וחזר לערך 9:50, וירד לשחרית 10:03.

לאחר שחרית הכריזו עו"פ כמו אתמול בלילה, והחלוקה הלך מהר כמו אתמול בלילה.

מנחה 3:15. כשנכנס כ"ק אד"ש הניח בהפושקעס שעמדו על השולחנות צדקה, אח"ז עלה למקומו.

לאחר מנחה היה הברכה, התחיל שפותחין בברכה ובפרט בימים שבין ר"ה ויהכ"פ ובהברכה העיקרית ברכת כהנים שאומרים בכל בוקר וכו', והתחיל וידבר גו' יברכך וכו' וחלק מהקהל ענו אמן (השאר לא ידעו מה לעשות). השיחה ארכה כחצי שעה, בין המילים הזכיר כל הברכות מהא-ב, וקודם זה אמר שמצד טירחא דציבורא לא יאמרו כל הברכות של כל אות, ופעם א' אמר א' ולהסוף אמר עו"פ באופן אחר.

כשסיים ונטל הסידור בידו הק' התחיל ואמר רק להזכיר עוד נקודה שיוהכ"פ הוא על שבת ושבת אותיות תשב תשובה עילאה, והשיחה ארכה כ-10 מינוט.

לאחר השיחה חילק דאלארען ע"מ ליתן לצדקה.

שמתענין וחלשים. לאחר כמה דקות הניח הרבי את הטלית על פניו הק' והתחיל לעשות בחוזק גדול ביד ימין על משך זמן. אח"ז ירד מהמדרגות (בשים שלום המשיך הניגון ג"פ).

(כשנכנס למנחה נכנס בהכובע על הראש, וכשבא למקומו הרבי הסירו והניח את זה בהסטענדער, ורק אח"ז הניח הטלית על הראש.

למעריב הלביש הכובע, לאחר מעריב עשה בידו הק' ג"פ גוט יו"ט - גוט יו"ט - גוט יו"ט, אח"ז אמר יש פס"ד במוצאי יוהכ"פ לך אכול בשמחה לחמך והולך על זמן שמחתינו, אח"ז התחיל ניגון ההקפות של אביו ז"ל.

לאחר זמן יצא לקידוש לבנה.

יום ראשון, י"א תשרי - "בשם השם"

לשחרית ירד 9:55.

חילק דאלארען עד 2:45, ונסע למקוה. כשחזר חילק עו"פ על חצי שעה. א' עבר והניח ידיו על כ"ק אד"ש והתחיל לברך שיהיה לו אריכות ימים וכו' וכו'.

חזר מהאוהל לערך 7:45.

יום שני, י"ב תשרי

מעריב 7:15, לאחר מעריב חילק דאלארען על חצי שעה לערך, ניגנו לכתחילה אריבער.

יום שלישי, י"ג תשרי - יום ההילולא של כ"ק אדמו"ר מהר"ש

כ"ק אד"ש נסע להאוהל, חזר לערך 6:30, התפלל מנחה ולאח"ז חילק דאלארען עד 7:30. לאח"ז התפללו מעריב.

יום רביעי, י"ד תשרי - ערב חג הסוכות

ירד לת' שחרית 9:55.

כ"ק אד"ש ירד למנחה 3:45, הכריזו מעריב 7:00.

התחילו ליכנס הבחורים בהחצר על הברכה לערך 5:30, עמדתי על הבימה, ראיתי אבל לא שמעתי.

כ"ק אד"ש נכנס מיד לאחר ליכט בענטשן (6:27), התחיל בוידבר וגו' יברכך וכו' אח"ז הניח ידיו הק' על הסטענדער דיבר ע"ד מעלתו של הבחורים שאין להם דאגות וההורים וההנהלה. הברכה ארכה כ-10 דקות, מיד לאח"ז נכנס למטה.

ליל יום הכיפורים

עלה על הבימה. לאחר זמן ירד ליטול ס"ת מהארון, ועמד שמה אצל החזן, וכן כמה אחרים עם הס"ת כל משך כל נדרי. בסוף עלה שוב על הבימה.

מעריב וכל הענינים סיים לערך 8:45, אח"ז אמרו כל התהילים, הרב שד"ב ליפסקער אמר תהילים, סיים 10:00. כ"ק אד"ש אחז באמצע קי"ט, וסיימו ואמרו קדיש והכריזו שחרית, ואד"ש לא יצא רק המשיך עד שסיים, זה היה 10:30. אח"ז עלה לחדרו, לא ניגנו.

יום שבת קודש, י"ז תשרי - יום הקדוש, יום הכיפורים

שחרית ירד 10:00 כרגיל. למפטיר לא עלה. בוהכהנים כרע כ"ק אד"ש קודם החזן, וכל המשך הפיוט והכהנים עד לבסוף הביט על החזן, וכן עשה בכל והכהנים'ס. מוסף והעבודה וכו' סיים 3:30 והכריזו מנחה 5:00.

[מנחה התחיל] מיד בפתחת הארון. כ"ק אד"ש עלה למפטיר יונה.

הר' ליפא שפירא התפלל נעילה. באמצע קדיש התחיל אד"ש לילך למדרגות לעלות, והתחילו לנגן המארש (בהמקום שעמדתי כולם עלו ונעמדו על הספסלים, גם אני עשיתי כך והיו דחיפות גדולות). בתחילה עשה אד"ש ביד ימין, הקהל ניגנו בחוזק גדול, שוכחים על המציאות

ליל א' דחג הסוכות

[ב"ה כל הלילות היה לי מקום טוב על השיחות, אבל היו דחיפות **מאוד**, יצאו אחרי השיחה רטובים].

לאחר מעריב התחיל כ"ק אד"ש השיחה [אד"ש עמד יותר קרוב לקהל, לא כמו שעומד בשיחה כרגיל] שפותחין בברכה, וכל ההתחלה של השיחה דיבר אודות ענינו של שמחה בשמחת בית השואבה, ומי שלא ראה שמחת בית השואבה לא ראה שמחה מימיו, ודוקא ביו"ט של סוכות רואים ענינו של שמחה, משא"כ פסח ושבעות, ואע"פ שאין מוזיקה עושים זה בשמחה וכו', וגם בארץ ישראל עושים זה, ועכשיו רואים זה כבר בא". אח"ז הזכיר ע"ד האושפיזין שבוהר, ואח"ז יש האושפיזין שנתגלה ע"י נשיא דורנו, והזכיר כל האושפיזין מזוהר והחסידישער אושפיזין.

אח"ז הזכיר עו"פ החסידישער אושפיזין וביאר אותם, הבעש"ט לא כ"כ בשמו הפרטי אלא כמו שידעו אותו הבעל שם טוב, עיני טובים, המזריטשער מגיד מעזריטש ומגיד מגיד דבריו ליעקב חוקיו ומשפטיו לישראל, אלטער רבי שמו זלמן בזמן ושניאור פנימיות התורה ונגלה דתורה, המיטעלער רבי התכללות כל הענינים לפנימיות, ולאחר אחריו הצ"צ שמו של משיח וכן קראו הספרים שלו, ואח"ז שמואל ע"ש שמואל הנביא, ואח"ז הרבי נ"ע ע"ש מה שאמר איך גיי אין ג"ע (נ"א איך גיי אין הימל) און די כתבים לאז איך איך, רבי מלשון נוכח, עד לנשיא דורנו יוסף יצחק, יצחק ע"ש אז ימלא שחוק פינו (ובהמשך הזכיר עו"פ כל האושפיזין).

בהתחלה כשדיבר ע"ד שמחה הזכיר עזרה ששם עמדו שעזרה הוא מלשון עזירה כן בית הכנסת ענינו אחדות לאַחַד כל א' לכלל סיבת הגלות ורוקדים בהרחבות שהם לעת עתה רחוקים. הזכיר ע"ד השאלה אם ער כל הלילה וכו'.

לאחר השיחה חזרו כמה קבוצות השיחה [בלילה לא ישנתי כל הלילה]. השיחה ארכה עד לערך 8:00. בהמשך הזכיר שראו בסוף ימי חייו של נשיא דורנו שמבלי הבט על קו הבריאות שלו היה כל פעם בשמחה.

יום חמישי, ט"ו תשרי - א' דחג הסוכות

בשחרית שהה שכולם יסבבו הבימה לערך 15 מינוט.

ליל ב' דחג הסוכות

מעריב 7:00, התחלת השיחה דיבר ע"ד עירוב תבשילין שבעצם א' יכול לעשות לכולם אלא כל א' עושה לעצמו, דיבר שרואים סימנים בעולם על ביאת משיח, יהודים הלכו מאותו מקום מלקם (?) בארץ הקודש וכו', הזכיר האושפיזין יצחק שייכת לגאולה המעזריטשער מגיד מגיד ע"ש מגיד דבריו ליעקב חוקיו ומשפטיו וכבכל לילה יש כל האושפיזין.

כשהזכיר כל הנשיאים, אחר שהזכיר נשיא דורנו, התחיל לספר הסיפור ע"ד א' שנכנס לנשיא דורנו והתעלף שחשב שראה המהר"ש (והתחיל אד"ש לבכות כשסיפר והבכייה המשך עד סוף המעשה ודיבר בקול חנוק **ומיד** אח"ז דיבר כרגיל), ומדוע התעלף ("און פארוואס האט ער געחלשט"), שהיה מאוד מקושר עם רבו, בין בחיצוניות בין בפנימיות. להמשך ע"ד שמחה, ואע"פ שאין אומרים בדיבור אבל חושבים שאחכה לו בכ"י שיבוא, וכשמשיח יבוא איך ידעו זה ואין יכולים להדליק רדיו ("צו אנצינדען א ראדיא") אלא ישאלו שוטר ("פּאָליסמאַן") והוא יאמר לך מהרדיו שלו, והזכיר עו"פ ע"ד שיצאו יהודים מאותו מקום וכו'.

כשסיים השיחה השהה עד שעשו שביל והתחילו לנגן שישו ושמחו וכו', השיחה ארכה עד לערך 8:00.

הזכיר שהיום בלילה יכולים לילך לערים אחרים לשמח יהודים, האושפיזין משה והמיטעלער רבי יביטו מה שדיברו בשנים שלפנ"ז ע"ז, או ששולחים (?) את זה או שישתכלו בפנים שכבר נדפס ("אדער מ'געשיקט (?) עס אדער מ'זאל אריינקוקען שכבר אפגעדרוקט"), להזכיר ענין שרואים דוקא ענינו של צניעות אצל נשי ישראל ואע"פ שאין ענינו לדבר ד"ז כשנמצאים אצל אנשים ("מאנזבול"), ובזכות נשים צדקניות יצאו בני"מ מארץ מצרים וכל כבודה בת מלך פנימה ענינו של צניעות וכו'.

דיבר שאע"פ שחלק מהזמן אומרים לחיים ומתוועדים על מזונות ("און מ'פארבריינגט אף מזונות").

לאחר השיחה התחילו ושמחת, ובעוד שעומד אצל הסטענדער עשה בידו הק'.

שמחת בית השואבה כאן בברוקלין ניו יארק (לשון כ"ק אד"ש בהשיחה) היה בשמחה גדולה.

יום ראשון, ח"י תשרי - ב' דחול המועד סוכות

לאחר שחרית לערך 12:30 התחיל כ"ק אד"ש לחלק דאלארען, ארכה עד לערך 5:00. אח"ז התפללו מנחה מעריב.

7:00 לאחר מעריב היה שיחה, התחיל שפותחין בלברך כ"א א גוט מועד, דיבר ע"ד המשך הימים האושפיזין עד לשמח"ת, אמר כמה שאני אקצר בדיבור יוכלו לנצל את הזמן לרקוד ושיביאו פנים חדשות ("וויפל איך וועל מקצר זיין אין דעם ריידען וועט מען קענען אויסנוצען די צייט אף טאנצען און מ'זאל בריינגען א פנים חדשות") שיוסף בהשמחה, והצד שכנגד יכול לטעון ע"ז היתכן איפה היית עד עכשיו ושכ"א יהי' ("וואו ביסטו געווען ביז איצט און יעדער זאל זיין"), ויש יהודים עם זקנים ארוכים לבנים שלא היו ("מיט לאנגע ווייסע בערד וועלכע זיינען נישט געווען") עד עתה, ויוסף כ"א בזה עוד ועוד.

ליל שבת קודש

מעריב 6:50.

השיחה התחיל לערך 7:20, התחיל כמדובר כמ"פ שפותחין בברכה עאכו"כ אצל בני"י ("ביי אידן"), וכמו שאומרים שלום עליכם עליכם שלום, והקב"ה נותן לכ"א צרכיו כמו שהמלך מבין יותר משהאדם מבין, וזה יכולין להסביר אפי' לילד קטן שמשחק עם צעצועים ("צו א פיצל קינד וואס שפילט מיט צאצקעס"), בפרט שבאים מר"ה תמלכוני עליכם בכל הענינים.

הזכיר ע"ד חילוקו של ר"ה ושאר הימים טובים חוץ לארץ וא"י ושהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה לכל הענינים, ועושים השמחה בלילה זו יותר משנים שלפנ"ז שהיה שנת ניסים ויותר מהימים שלפנ"ז, הזכיר המדרש שהולכים בהרחוב וזה סימן שאנו נצחנו ואין מקור בכלל לענין היפך זה.

השיחה בלילה ארכה עד לערך 7:45.

יום שבת קודש, י"ז תשרי - א' דחול המועד סוכות

מנחה הכריזו 6:00, כ"ק אד"ש ירד לערך 6:25.

מוצאי שבת קודש

מעריב 7:15, לאחר מעריב עשה הרב קעלער שי' הבדלה מהסוכה הקטנה על הצד (השיחה היה בלי מייק בפנים משא"כ בחוץ).

התחיל שיכריזו גוט מועד והכריזו ג"פ גוט מועד, וכשהכריזו זה חייך כ"ק אד"ש בחיוך רחב.

בההתחלה דיבר ע"ד לויים בדוכנם וכו' ואפי' ישראל הזכיר ע"ד פסח שני שבזכותם יש הענין של פסח שני וטוענים גם עכשיו למה נגרע, מהו השיעור להחזיק אותנו בגלות ("וויפל א שיעור אונז האלטען אין גלות") וכו', וכן הענין שנשיא דורנו הסביר שאין דבר אבוד ("ניטא קיין פארפאלען"), אפי' שפ' זו נאמרה לפני כמעט 2000 שנה ("קארגע 2000 יאר צוריק").

ליל הושענא רבה

מעריב 7:00, שיחה שארכה לערך עד 8:00. דיבר אודות הסדר של הלילה לומר חומש ולרקוד ולומר תהילים, וכיון שבנ"י הם ("אידן זיינען א") כל יכול, יכולים לעשות כל הענינים.

לאחר השיחה חילק דאלארען.

תהילים 1:00.

יום רביעי, כ"א תשרי - הושענא רבה

שחרית היה עד לערך 12:20.

לאחר שחרית חילק כ"ק אד"ש לעקאח (אתמול בלילה לאחר השיחה חילק לעקאח מחדרו).

ליל שמיני עצרת

נכנס למעריב לערך 7:00. כשנכנס סיבב להעולם ועשה בשתי ידיו הק' בחוזק גדולה שאין לשער ויותר מהר ויותר מהר על משך זמן.

לאחר מעריב הכריזו הקפות 9:00.

כשנכנס התחילו עם אתה הראת. לאחר פעם הא' התחיל כ"ק אד"ש לנגן ועשה בשתי ידיו הק' בקיצור לאחר פעם השני' והג' התחיל כ"ק אד"ש ועשה בחוזק גדול לחזק הניגון.

הקפה א' כ"ק אד"ש עשה הקפה, לקח משך זמן עד שהגיע להבימה (כשנה העבר עשו המקום ששם רוקד כ"ק אד"ש יותר גבוה), עמד עם הס"ת בידיו הק' והתחיל לנגן ניגון ההקפות ועשה בשמחה גדולה לכל הצדדים, קשה לתאר המצב של הקהל שלשם עושה כ"ק אד"ש, הם רוקדים בשמחה הכי גדולה. ההקפה המשיך על לערך 5 דקות, ואד"ש הרים הס"ת קצת בשמחה גדולה.

כל ההקפות היה בשמחה גדולה, כ"ק אד"ש עשה בידו הק' בשמחה הכי גדולה (איני זוכר הניגונים בדיוק והתנועות).

זה הי' שיחה מאוד נעימה ("ס'איז געווען זייער א געשמאקער שיחה"), ארכה עד 8:00. כשסיים, התחיל ניגון ההקפות דאביו ז"ל.

בהשיחה הזכיר האושפיזין, אהרן שייך לברכת כהנים, צמח צדק ענינו נגלה ופנימיות התורה.

כשהיה על המדרגות שאל משהו ללייבל, והלך להסטענדער לחלק דאלארען כ-45 דקות.

יום שני, י"ט תשרי - ג' דחול המועד סוכות

כינוס צבאות ה' 2:30, כ"ק אד"ש ירד למנחה לערך 3:25. ניגנו אשרי וכו'.

באמצע כשניגנו אל תירא, הלך להסטענדער השני כשעושה בידו הק' לחזק הניגון, והמשיך כשבא להסטענדער.

התחילו כרגיל בהפסוקים, כל הזמן פני כ"ק אד"ש עם חיוך. לאחר הפסוקים מחאו כפים [בשביל הילדים] ואד"ש מחא כפים על משך זמן.

אח"ז עשו שקט והתחיל כ"ק אד"ש לדבר. דיבר ע"ד ענינו דיומא, קביעותו של ג' ימים וכו', היה ג' שיחות וביניהם שלום בער העכט תרגם. בשיחה הג' דיבר ע"ד ליתן צדקה להילדים ע"י הטנקיסטן 3 מטבעות, שנים ליתן לצדקה וא' לעשות כפי שהוא רוצה לבו הטהור.

כשירד לחלק המטבעות אמר שמעון העכט ברכה לכ"ק אד"ש, ואמר שהר' יעקב יהודה העכט אמר עמו הברכה וכו'.

אח"ז אמר כ"ק אד"ש כשעמד על המקום לחלק המטבעות אמר שינגנו כרגיל ניגון של משיח וכו', וניגנו ווי וואנט משיח נאו! וכו', וכ"ק אד"ש עשה בידו הק' לחזק הניגון, ואח"ז חילק המטבעות.

מעריב 7:00, אח"ז שיחה דיבר ע"ד האושפיזין, לאח"ז חילק דאלארען.

לאח"ז אמר שיחה קטנה, בהמשך אמר שילכו מבית הכנסת שיוכלו לסדר בית הכנסת להקפות, אח"ז עורר ע"ד אמירת ברכה אחרונה.

לא הכריזו זמן ההקפות, ונכנס להקפות 12:00 (אחרים חשבו הקפות הוא 1:00 ובאו מאוחר).

יום ראשון, כ"ה תשרי

כ"ק אד"ש חילק דאלארען עד לערך 5:30 אח"ז מנחה מעריב 6:50.

יום שני, כ"ו תשרי

כ"ק אד"ש נסע להאולה, חזר לערך 7:25.

יום שלישי, כ"ז תשרי

יחידות לאורחים 8:00, התחלת השיחה דיבר ע"ד שנת ניסים - אראנו נפלאות, התחיל שפותחין בברכה ובברכת שלום עליכם - עליכם שלום, הזכיר החת"ת צא מן התיבה עניני העולם לעשות לו ית' דירה בתחתונים.

השיחה ארכה עד 8:45, אח"ז חילק דאלארען, והשאר יחידות'ן 10:45.

היה היחידות להתמימים, נקודתן היה ללמוד בהתמדה ושקידה, ובמילא יהיה כל המעדנים, וזה יביא הגאולה קרובה יותר. אח"ז חילק להם דאלארען ונתנו פתקים לכ"ק אד"ש.

יום רביעי, כ"ח תשרי

כ"ק אד"ש נכנס לשחרית שני דקות לעשר. מעריב 6:45.

יום חמישי, כ"ט תשרי - ערב ראש חודש מרחשון

כ"ק אד"ש נסע להאולה, חזר לערך 7:10. לאחר מנחה-מעריב חילק דאלארען (וניגנו ופרצת ועשה בחוזק בידו הק') על לערך 15 דקות.

יום שישי, ל' תשרי - א' דראש חודש מרחשון

לאחר א' ההקפות ניגנו וכל קרני והרבי מחא כפיו ואח"ז הרבי מחא כפיו בוכל קרני בחלק של ה' וכו' והמשיך זה על משך זמן ומיד סיבב.

בההקפה הז' של כ"ק אד"ש התחיל לנגן ופרצת וכו' ועשה בחוזק בהס"ת כנ"ל.

האור של 770 משך ההקפות הוא מורא'דיק, עומדים מחוצים לא יכולים לנשום, מביטים על כ"ק אד"ש ומקבלים כח.

עלינו ניגנו, כשהגיעו לבאמצע ועל כן הרבי כבר סיים לומר וסיבב ועשה בחוזק גדולה בידו הק', וכן לאחר קדיש, באל תירא אך צדיקים כי אלקים וכו' בחוזק גדולה.

כשיצא עשה לאט להביט להצדדים ועשה בידו הק', ובפרט להסוף אצל הפירמידות.

לאחר כשיצא אד"ש נשארו קצת לרקוד.

יום שבת קודש, כ"ב תשרי - שמיני עצרת

כשנכנס כ"ק אד"ש הניח הסידור וכו' על הסטענדער וסיבב ועשה בתנועות חזקות בידו הק' בסיבוב גדולים על לערך שתיים שלוש דקות.

ליל שמחת תורה

הלכתי על תהלוכה עם... חזרנו 20 מינוט קודם סיום ההתוועדות (ההתוועדות התחיל 9:00 וסיום 11:00).

היה שיחה א' לאחר זה שיחה ב' ביאור כל פסוק ופסוק של אתה הראת. כשנכנסתי אחז הרבי קרוב להסוף ודיבר בקול רם מאוד הביאורים עם קאך. להסוף דיבר ע"ד שמחה וכו' ואמר מתחיל מהניגון של שמח"ת, והתחיל ניגון ההקפות דאביו ז"ל, ובאמצע שהתחיל עמד מלא קומתו ומחא כפיו חזק מאוד וסיבב להצד ולאחורה ועשה בחוזק גדול בידיו הק' על משך זמן.

יום ראשון, ב' מרחשון

חילק דולרים עד 3:45. מנחה 4:15, מעריב 6:45.

יום שני, ג' מרחשון

כ"ק אד"ש נסע להאוהל, חזר לערך 7:15.

יום שלישי, ד' מרחשון

ירד לתפילת שחרית מעט קודם עשר (כן הוא בזמן האחרון יורד לשחרית 10:00 בדיוק או מעט לפני"ז).

יום חמישי, ו' מרחשון

7:15 לערך כשעברתי חזרתי משיבה טרָאָי עווניא וקראָון ראיתי כ"ק אד"ש עובר שמה חוזר מהאוהל.

יום שישי, ז' מרחשון

ירד לת' שחרית לערך 10:10.

ירד לקבלת שבת לערך 6:30.

יום שבת קודש פ' לך לך, ח' מרחשון

ירד לתפילת שחרית 10:00.

במוסף התפלל החזן מפאָריז. בהוא אלקינו של הש"ץ כשכל הקהל מנגנים עשה כ"ק אד"ש בידו הק', וחזר על הניגון כו"כ פעמים, ועשה בידו הק' בחוזק על הסטענדער.

ירד להתוועדות 1:30 (לא היה מזוגן והיה שקט מאוד והיו יכולים לשמוע בטוב ב"ה, שמעתי ב"ה בטוב כל ההתוועדות).

שיחה א' התחיל לכל לראש להתחיל בענין שהזמן גרמא סיום הרמב"ם, ודיבר ע"ד לימוד הרמב"ם בכלל או ג' פרקים וכו' ולעשות סיומי הרמב"ם, יש סיומים שעושים על הש"ס שאם כ"א לומד חלק מהש"ס חשיב שכ"א סיים כולו, עאכו"כ כאן שכאו"א סיים הרמב"ם, ולעשות הסיום בימים הסמוכים לאח"ז כדי שיהיה ברוב

שחרית 10:00. הרבה זמן במשך שחרית הרבי שליט"א השתעל חזק.

לאחר קריה"ת עלה כ"ק אד"ש לחדרו הק' להסיר את התפילין (לייבל נתן הסידור לכ"ק אד"ש קודם שעלה), היה למעלה לערך 20 דקות, אח"ז ירד לת' מוסף. הכריזו מנחה 3:15.

שמעתי שאחר שחרית הרבי נעל את החדר עד מנחה, ז.א. לא נכנס לייבל בנימין, לא אוכל.

יום שבת קודש פ' נח, א' מרחשון - ב' דראש חודש

ירד לתפילת שחרית 10:05.

ההפטרה היתה מאוד בלחש מצד זה שהרבי שליט"א מצונן ומאוד צרוד, און דער רבי זאל גלייך געזונט ווערן.

להתוועדות ירד 1:46. בכרתי ברית וגו' עשה בידו הק'.

שיחה א' התחיל לדבר מאוד צרוד, השיחה ארכה כ-45 דקות. לאחר השיחה ניגנו ניגון של שמחה, ועשה בידו הק', בתחילה יד ימין אח"ז יד שמאל עוה"פ ועוה"פ, רוב הזמן שניגנו עשה בידו הק'.

שיחה ב' דיבר ע"ד צניעותן של הנשים בזמן הזה ודיבר גם על ענין של פריצות שהולכות הנשים במונית (טאקסי) שהנהג הוא איש ויש שאלות יחוד וכו'. לאחר השיחה ניגנו, ועשה ביד שמאל כו"כ פעמים בחוזק.

שיחה ג' דיבר ע"ד לחלק משקה. החלוקה ארכה כ-10 דקות, אח"ז התחיל ניגון ההקפות דאביו ז"ל ועשה בחוזק כמה פעמים בידו הק' (יד שמאל). (4:00).

ירד לתפילת מעריב לערך 7:00. לאחר מעריב במוצ"ש נכנס ד"ר פלדמן לכ"ק אד"ש...

מניח הפירוש ("און לאזט נישט דער טייטש") כמו שהוא שהוא אנשים ושפרש שהוא מלאכים, יקשה להבין חמש למקרא איך קיים מצות הכנסת אורחים, ולא תירץ זה.

לאחר חלוקת המשקה התחיל לנגן ניגון ההקפות דאביו ז"ל, ועשה בחוזק בידו הק' לחזור על התנועה עשר פעמים. אח"ז כשסיימו לנגן רמז להחזן שי' לנגן יהי רצון וכו' (כל משך זמן שניגנו לקח הרבי שליט"א הרבה מפיות אחת אחרי השני, יש עוד לכ"ק אד"ש קצת הצטננות). אח"ז התחיל כ"ק אד"ש לנגן ניעט ניעט ניקאווא, ועשה בידו הק'.

אח"ז אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א "די וואס דארפען מאכען א ברכה אחרונה וועלען זיכער מאכען א ברכה אחרונה", אח"ז רחץ כ"ק אד"ש ידיו הק' לתפילת מנחה.

מעריב למעלה 6:45. לאחר מעריב יצא כ"ק אד"ש לקדש הלבנה.

יום ראשון, ט' מרחשון

לשחרית ירד 10:15.

חילק כ"ק אד"ש דולרים עד לערך 3:00. מנחה לערך 4:15.

יום שני, יו"ד מרחשון

תענית בה"ב.

יום שלישי, י"א מרחשון

כ"ק אדמו"ר שליט"א נסע להאווה, חזר לערך 6:30.

יום רביעי, י"ב מרחשון

לאחר שחרית הכריזו מנחה, ולערך 3:00 נסע כ"ק אד"ש להאווה.

יום חמישי, י"ג מרחשון

תענית בה"ב.

עם [ובטבריא גם עושים סיום], דאין מקום שיעשו סיום בשנה וחצי שנה אחר הסיום.

לאחר השיחה ניגנו ניגון של שמחה, וכ"ק אד"ש עשה בידו הק' פעם ביד זה ופעם ביד השני כמעט כל משך זמן הניגון.

שיחה ב' התחיל ולסיום הרמב"ם עצמו מחזור השביעי והתחלת מחזור השמיני, וביאר כ"ז ע"פ מה דכתוב בתשובת הרשב"א, וביאר זה בעבודה. הזכיר שכל ימי חייו של הרמב"ם רצה לילך חוץ למצרים, וכשנפטר הניחו את הארון על אוני' והלך בהשגח"פ לטבר' ושם מקום מנוחתו, וכל עניניו שעשה משך ימי חייו.

לאחר השיחה ניגנו זאל שוין זיין די גאולה, ועשה בידו הק' על משך זמן ועוה"פ ועוה"פ.

שיחה ג' ביאר סיום הרמב"ם ומלאה הארץ (בשיחה הנ"ל ב') הזכיר לך לך מארצך וכו' ושייכותו למה שכתוב בתשובת הרשב"א) שלא כמו שכתוב בהל' תשובה כשמשיח יבוא קודם מנחה יצטרך הגבאי לדעת אם ליתן למשיח ראשון כי משיח צדקנו גדול מכולם או ליתן לו ישראל כי קודם ילך כהן ואח"ז לוי, ועכ"פ יבא משיח צדקנו.

שיחה ד' כרגיל לסיים עם חלוקת משקה, מחר הוא יום שאחרים אין להם מסחר, ואע"פ שהולכים למשרד אין להם מסחר, אלא הולכים ילכו להניח תפילין עם יהודים, וטוענים שרוצים לישיב יותר טוב וילמוד עוד יותר, הוא יודע עניני תורה בע"פ, יכול מיד לישיב במקום מנוחה וללמוד, ועוד ילמוד בניגון בנעימות, והעוברים ישמעו זה ויכנסו וישאלו מה לומד, ויאמר שלומד רמב"ם ג"פ ליום, וישאלו מיהו הרמב"ם, אלא הוא צריך לילך ולעמוד בהרחוב עם זוג תפילין ויניח תפילין עם העוברים כי הוא פיקוח נפש. קודם שדיבר ענין זה בשיחה זו שאל שאלה בפרש"י וירא, לכאורה אינו מובן אם היו מלאכים איך קיים אברהם אבינו מצות הכנסת אורחים, ועוד יותר כשרש"י מפרש שהיו מלאכים ואינו

זמנים ובכמה התוועדיות ואין להאריך בדבר הכי פשוט.

לאחר השיחה ניגנו אימתי קאתי מר, ועשה בידו הק' כו"כ פעמים לחזק הניגון.

שיחה ג' כרגיל בכגון דא שאלו שהכינו משקה יעלו למעלה וכו' והסיפור הנ"ל הוא הוראה לכ"א ולחינוך הילדים וכו'.

לאחר החלוקה התחיל לנגן ניגון ההקפות, ועשה בחוזק גדול בזריזות בידו הק'. אח"כ רמוז להחזן שי' לנגן יה"ר וכו'. אח"ז התחיל לנגן נייעט נייעט ניקאווא. אח"ז אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א "די וואס דארפען מאכען א ברכה אחרונה וועלען זיכער מאכען א ברכה אחרונה".

בהתוועדות כשניגנו קרוב לסוף ההתוועדות אמר כ"ק אד"ש משהו ללייבל ולייבל אמר לא' משהו והוא אמר לחיים וגם לייבל אמר לחיים.

נכנס לתפילת מעריב לערך 5:45.

יום ראשון, ט"ז מרחשון

כ"ק אד"ש לא נסע להאולה.

יום שני, י"ז מרחשון

תענית בה"ב. הכריזו מעריב 5:20.

יום רביעי, י"ט מרחשון

נכנס לתפילת שחרית 10:00.

כשנכנס לתפילת מנחה היה בידו הק' כמה ניקלס והכניס על הדרך צדקה בשתי קופות, השני' היתה הגדולה שעל השולחן.

היה סיום ס"ת של משפחת קאטלארסקי, והיה הקפות וכו' ב-770.

יום חמישי, כ' מרחשון

כ"ק אד"ש נסע להאולה, חזר לערך 6:00.

כ"ק אד"ש ירד לתפילת שחרית לערך 10:05.

לקח משך [זמן] עד שכ"ק אד"ש סיים והוא רחום וגו' למען שמך, וכשסיים רמוז לייבל שי' להחזן לסיים. לאחר שחרית הכריזו מנחה 3:15. כשנכנס להתפילות עשה בידו הק' כרגיל.

לאחר מנחה הכריזו מעריב 5:25.

יום שישי, י"ד מרחשון

לשחרית נכנס לערך 10:15.

יום שבת קודש פ' וירא, ט"ו מרחשון

לשחרית נכנס 10:15 לערך, ונכנס בזריזות.

להתוועדות נכנס 1:35.

שיחה א' התחיל ס'דאך ש"פ וירא, וכידוע הסיפור עם הצ"צ שבכה שהקב"ה נראה לאברהם ולא אליו, ועומדים בקיימא סיהרא באשלמותא וכל ענינים שבהחודש עומדים בשלימות ביום זה, וכן יום כ' חשון יום ההולדת של אדמו"ר נ"ע, ודיבר ע"ד מעלתו של אדמו"ר נ"ע, וכמו הרמב"ם, ודיבר ע"ד ההתייסדות של תו"ת, ואחר שאמר שהוא ע"ד תומך תמימים הושיעא נא.

לאחר השיחה ניגנו ניגון ההכנה, ועשה בידו הק' כמ"פ.

שיחה ב' דיבר שהוא ק"ל שנה משנת כתר"א עד שנה זו תשנ"א, וק"ל הוא ה' פעמים שם הוי', וכידוע שכשנשיא אומר מאמר הוא דבר הוי' מהר סיני, ועאכו"כ כשהוא ה' פעמים, ויבוא תיכף הגאולה שכל נשיא יאמר ביאור, וכידוע הסיפור שסיפר נשיא דורנו שראה בחזיון לילה שכל נשיא אמר ביאור על פסוק וכבר נדפס, אמר "איך גיי אין הימל און די מאמרים לאז איך אייך", אעפ"כ סיפר נשיא דורנו (בתש"ה) שמג"ע אמר הרבי נ"ע לו מאמר, ויהיה תיכף הגאולה והאתחלתא דגאולה, וח"ו לומר שעכשיו הוא אתחלתא דגאולה, אלא הוא רק הכנה, וכמו שמדובר בכמה

זה ע"מ שילמדו את זה ולימוד שמביא לידי מעשה, ויצא לאור מאמר חדש ובל"נ יחלקו זה בשבוע הבא, וביאר שלכאורה הוא דבר פלא למה לא היה זה בגילוי עד עכשיו וכו'.

לאחר השיחה ניגנו אימתי קאתי מר וכו', וכ"ק אד"ש עשה בחוזק בידו הק' כמ"פ לחזק הניגון.

שיחה ג' נמצאים כבר 19 מאות שנה בגלות ויש שיעור כבר לצעוק עד מתי, ובפרט שנשיא דורנו אמר שכבר צחצחו את הכפתורים וכו', וכאן המקום שאלו שהכינו משקה וכו'.

לאחר החלוקה התחיל כ"ק אד"ש לנגן ניגון ההקפות דאביו ז"ל, ועשה בידו הק' כמ"פ לחזק הניגון.

אח"ז הורה להחזן שי' לנגן יה"ר וכו' אח"ז התחיל כ"ק אד"ש לנגן ניעט ניעט ניקאווא, אח"ז עורר ע"ד אמירת ברכה אחרונה. 3:10.

הכריזו מעריב 5:35, נכנס 5:50.

יום ראשון, כ"ג מרחשון

חלוקת דולרים ארכה עד 2:45. מנחה 3:15. מעריב בזמנו.

יום שני, כ"ד מרחשון

כ"ק אד"ש נסע להאוהל. כבר הודיעו שאחר מעריב יחלק כ"ק אד"ש המאמר.

חזר מהאוהל לערך 6:30.

7:10 לערך התחיל לחלק, עד לערך 10:00 ארכה החלוקה. כשיצא יצא עם המטפחת בידו הק' ועשה בידו הק' כשהוא בידו הק' מניף להאור.

יום שלישי, כ"ה מרחשון

הסדר כרגיל.

יום רביעי, כ"ו מרחשון

נכנס לשחרית 10:10, למנחה 4:00.

לאחר מנחה-מעריב חילק לכאו"א קונטרס עץ חיים. בתחילה היה עם פלסטיק ודולר, ואחר זמן היה בלי פלסטיק. לאחר לערך חצי שעה נגמרו הקונטרסים וכ"ק אד"ש היה צריך לשהות עד שהביאו השאר, זה היה לערך 2 דקות. החלוקה התחיל 6:20 וסיים לערך 9:00. בדרך החוצה ולמעלה חילק ג"כ.

יום שישי, כ"א מרחשון

לשחרית נכנס כמה דקות אחר 10.

מנחה נכנס לערך 3:20. הכריזו קבלת שבת 5:10.

יום שבת קודש פ' חיי שרה, כ"ב מרחשון

לשחרית ירד 10:00.

התוועדות קודש התחיל 1:30. בכרתי ברית עשה בידו הק' כו"כ פעמים לחזק הניגון.

שיחה א' התחיל כתוב בהפרשה "ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים", וביאר הפסוק ע"פ חסידות, ובפרט המאה, מאה ברכות מאה כתר, והמאה ברכות שייכות לכאו"א אפילו טף, וההורים וההאח ואחות המבוגרים צריכים לחזק הילד בזה, ובפרט שאדמו"ר הזקן מאריך בזה ומפרט שאפי' ביום תענית וכיו"ב יכולים להשלים מאה ברכות. בסוף השיחה סיום ע"ד שאלה על גג ביהמ"ק ומכריז וכו' שהכריזו בהתוועדות העבר. בשיחה זו דיבר גם ע"ד פ' תולדות ואלה תולדות אברהם אברהם הוליד את יצחק עד שלא היו יחלקו ביניהם עד שהיה סימן מיוחד כן הוראה לכאו"א שבן חסיד עד שא"א לחלק ביניהם ומכירים שהוא בן חסיד אע"פ שלאביו יש כבר זקן לבן. השיחה ארכה כ-45 דקות.

לאחר השיחה ניגנו כי אלקים וכו', ועשה בידו הק' כו"כ פעמים לחזק הניגון.

שיחה ב' התחיל שבימים הקודמים כ' חשון חילקו קונטרס עץ חיים ולמותר להדגיש שחילקו

יום חמישי, כ"ז מרחשון

כ"ק אד"ש חזר מהאוהל לערך 5:45. הגיע הרבה מהשלוחים לכבוד הכינוס.

יום שישי, כ"ח מרחשון

הגיע בלעה"ר ריבוי עצום שלוחים.

לשחרית ירד 10:00.

לקבלת שבת ירד 5:10.

יום שבת קודש פ' תולדות, כ"ט מרחשון, מבה"ח וער"ח כסלו

במוסף ניגנו שים שלום וחזר על הניגון ג' פעמים, ובסוף כל פעם עשה בידו הק' בזריזות גדולה על הסטענדער.

כ"ק אד"ש ירד להתוועדות 1:30. בהתחלת ההתוועדות ניגנו ניגון ר"ח כסלו.

שיחה א' ארכה יותר משעה, התחיל שבשבת זו הוא כינוס השלוחים העולמי, ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה, והחילוק בפשטות אם כתיב לחרן או חרנה הוא, שלחרן הוא חרן כמו שהוא שייך לבאר שבע, משא"כ אם כתיב חרנה, וביאר באריכות כמ"פ ענין זה, וענינו בעבודה מבאר שבע לחרן מאיגרא רמה לבירא עמיקתא. דיבר ע"ד שהמלכות הוא הניח לילדים לצאת מצ'רנוביל ועזרו ע"ז, בנוסף הלכו לארץ ישראל וכו', שכפר חב"ד חכמה בינה דעת, וכפר הוא כמו שכתוב ביחזקאל, וכל חידוש שאומר לא בפנימיות התורה וכו' אמר "אה" (וכ"ק אד"ש אמר זה בקול גדול), אומר שכבר ידע מזה, והאמת הוא שאם ידע זה היה זה גם חידוש לו, וביאר זה שיעקב אמר בעקיבה של עשו שכבר אחז בעקב של עשו לבררו. בסוף השיחה דיבר הרבה ע"ד משיח, ואחרים טוענים שחושבים הקץ וכו', אבל כבר כלו כל הקיצין כפי שהכריז נשיא דורנו וכבר צחצחו את הכפתורים רק צריכים הרגע שיבוא.

לאחר השיחה ניגנו ניגון של שמחה, ועשה בידו הק' כו"כ פעמים.

שיחה ב' דיבר שיש כו"כ דרגות בשלוחים, שלוחים נעלים ושלוחים פחותים לעת עתה, לעשות אלבום עם תמונות של השלוחים והילדים וכו'.

לאחר השיחה ניגנו ניגון של שמחה, וכ"ק אד"ש עשה בידו הק' לחזק הניגון.

שיחה ג', צריכים לחיות עם הזמן פ' השבוע ויתן לך אלקים וכו' ויתן ויחזור ויתן, שצריך לעשות עוד פעולה ועוד פעולה ולנצל העשר כחות שלו, ענינו של שליח לגלות המשיח שבו, ולומר לבני ביתו שמשיח כבר בא (אלא צריך לקרות בשמו (?)) כן אני זוכר ששמעתי אבל לא כתבו זה). עורר עוה"פ לעשות האלבום הנ"ל.

לאחר השיחה ניגנו ניגון של שמחה (איני זוכר בדיוק איזה ניגון) וכ"ק אד"ש עשה בידו בתחילה ביד זה ואח"ז ביד זה ועוה"פ ועוה"פ, אח"ז עשה פעם א' בב' הידים, אח"ז התחיל לעשות ביד שמאל בחוזק גדול ובשמחה עצומה, ואח"ז ביד ימין.

שיחה ד', כרגיל לסיים עם המשקה המשמח, מחר הוא א' דר"ח והוא גם א' כסלו, לא כמו פעמים שר"ח הוא ב' ימים שיום הא' דר"ח הוא חלק מהחדש שלפנ"ז, סיום השמחה גאולה האמיתית והשלימה.

לאחר חלוקות ריבוי הקנקנים של משקה שלקח לערך 15 דקות התחיל לנגן ניגון ההקפות דאביו ז"ל. כשניגנו אכל מהמזונות. אח"ז אמר "די וואס דארפען מאכען א ברכה אחרונה וועלען זיכער מאכען א ברכה אחרונה" (4:10).

מעריב היה למטה לערך 5:25.

במוצ"ש לערך 10:00 היה סעודת הודאה ברוב פאר והדר והשתתף בלעה"ר ריבוי אנשים, היה מלא.

יום ראשון, יום הבהיר ר"ח כסלו

נכנס לתפלת שחרית 10:00. לאחר הקריאה עלה מיד לחדרו, לייבל נטל הסידור מהסטענדער (ונתן זה לכ"ק אד"ש למטה או למעלה(?)), לאחר זמן ירד לתפילת מוסף, ניגנו שים שלום ועשה בידו הק' על הסטענדער ג' פעמים, ובסוף של כל פעם עשה בחוזק גדול.

חילק דאלארען עד לערך 4:30.

לאחר 10 מינוט לערך ירד לתפילת מנחה. לאחר מנחה שָהו כמה שניות (כנראה לראות אם אד"ש יצא) והתחילו מעריב.

יום שני, ב' כסלו

כ"ק אד"ש נסע לאוהל לערך 2:00. הביאו את הילדים החוצה לראות את הרבי נוסע (למדתי עם הילדים של חדר בבוקר), וכשהתחיל לילך למכונית החלו כל הילדים לסמן בידם לשלום (געווייווט) ואד"ש ג"כ החזיר להם.

חזר לערך 5:45.

לאחר מעריב ירד למקום לחלק דאלארען, ואמר: בהמשך צום כינוס השלוחים האט מען ??? פריער ויתן ויחזור ויתן וועט מען טיילען יעדערן צוויי דאלער. לא ניגשתי לקחת. חילק דאלארען לערך 20 מינוט.

יום שלישי, ג' כסלו

ירד לתפילת שחרית 10:10.

כ"ק אד"ש נסע לאוהל, שמעתי שנוסע בכל שנה שהוא יום הווארט של כ"ק אד"ש. חזר 5:30.

יום רביעי, ד' כסלו

מנחה 3:15.

יום חמישי, ה' כסלו

כ"ק אד"ש נסע לאוהל.

יום שישי, ו' כסלו

למנחה ירד 3:20 וחילק צדקה לילדים. קודם קדושה הביט על הילדים שארף למשך זמן. באמצע שמע קולנו הביט ג"כ על הילדים (שארפ'ס). הכריזו קבלת שבת 5:00 והילדים... (חסר קצת).

ליל שבת קודש

ירד לקבלת שבת 5:05.

יום שבת קודש פ' ויצא, ז' כסלו

לשחרית ירד בזמנו.

להתוועדות ירד 1:40. ב"כרתי ברית" עשה בידו הק' כמ"פ לחזק הניגון. נתן חתיכת מזונות לא' מהילדים (שארף) (וחילק זה לאחים שלו מסתמא).

שיחה א' התחיל שממ"ש בסוף הפרשה שנעוץ תחלתן בסופן שמדובר אודות מחנים וכו' יש הוראה לכ"א שצריך להיות עובד ה' בלשון הווה, שלומד לא רק ק' פעמים אלא מאה פעמים ואחת, ובודאי בחודש כסלו שצריכים להוסיף בלימוד התורה ועושים התוועדות בכל שבת וזה נעשה דבר הרגיל צריך להיות דבר לפני משורת הדין, ומעשה אבות סימן לבנים, ובסימן פירוש גם נתינת כח כמו בסימן של מעלה גרה [ומעלה גרה ענינו ג"כ שלועס זאת שוב (אז ער קייט עס איבער), כן צריכים ללמוד כמ"פ מאה ואחת], שהוא פועל (אז ער טוט אויף) כשרות הדבר (השיחה היתה ארוכה מאוד).

לאחר השיחה ניגנו אימתי קאתי מר וכו' וכ"ק עשה בידו הק' כמ"פ, בתחילה ביד זה אח"ז ביד זה.

שיחה ב' בהמשך להמדובר ע"ד כינוס השולחים העולמי נשמה ירד מאיגרא רמה לברא עמיקתא, פירוש של עולמי כבר עומדים ז' ימים בחודש כסלו וביום הז' לאחר חצות היום יום הט"ו בחודש קיימא סיהרא באשלמותא של כל

מוצאי שבת קודש

מעריב 5:20.

לאחר מעריב יצא לקדש הלבנה.

יום ראשון, ח' כסלו

חילק דאלארען עד לערך 3, יצא למנחה 3:30.

מעריב הכריזו 5:00, ונכנס 6:30. כשנכנס היה פני כ"ק אד"ש רציני מאוד, ולאחר מעריב חילק דאלארען.

יום שני, ט' כסלו

כ"ק אד"ש נסע לאוהל, חזר לערך 5:45.

בחזרת הש"ץ למד משניות. במעריב אמר קדיש. לאחר מעריב חילק צדקה לערך 10 מינוט.

יום שלישי, י' כסלו

בשחרית אמר קדיש.

כ"ק אד"ש נסע לאוהל, חזר 5:25.

במנחה אמר קדיש. לאחר מעריב חילק דאלארען לכ"א. החלוקה ארכה כ-10.

יום רביעי, י"א כסלו

כשנכנס לתפילת שחרית נכנס ב"ה בזריזות יותר מכרגיל. מנחה 3:15.

יום חמישי, י"ב כסלו

כ"ק אד"ש נסע לאוהל.

יום שישי, י"ג כסלו

מנחה נכנס 3:14. הכריזו קבלת שבת 5:00.

ליל שבת קודש

אחר לכה דודי המשיך [לעודד?] כרגיל בחוזק למשך זמן יותר מהרגיל.

החודש, אח"ז באים לימי חנוכה וכבר הוא מנהג שאפילו קטנים מדליקים המנורה [לעשות החלטות ע"מ לקיימן בפועל ובשלימות], ואין שאלה של לא להוסיף, זהו דוקא בלא תגרע], כאן המקום לעורר שכ"א ישתתף בסיום הרמב"ם, הזכיר הילקוט שמעוני.

לאחר השיחה ניגנו ואתה אמרת וכו' וכ"ק אד"ש עשה בידו הק' כמ"פ לחזק הניגון.

אח"ז הביט לצד השמאל ואמר: עס איז אנגעקומען א קבוצה פון מאנטריאל זאלען זיי זאגען לחיים און זינגען א ניגון של שמחה און מ'זאל האבען די גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו זו בית המקדש השלישי בקה"ק ותיכף ומיד ממש [וכל האורחים ביחד ילכו לגאולה האמיתית און זיי ועלען פארשפארען צו צוריקגיין למקומם].

אמרו לחיים (הם ישבו על צד ימין) ואח"ז התחיל כ"ק אד"ש בעצמו ניגון ההקפות דאביו ז"ל, התחיל לעשות ביד שמאל לחזק הניגון, אח"ז התחיל לעשות [תנועות] חזקות במהירות רבה והמשיך לעשות [אזוי גדול? עס האט זיך געווארפען?].

שיחה ד' התחיל כרגיל בכגון דא שאלו שהכינו משקה המשמח יעלו למעלה ויכריזו על מה מדובר וכו', השיחה ארכה כ-10 מינוט, אח"ז חילק המשקה, ריבוי קנקנים. אח"ז התחיל לנגן ניגון ההקפות כנ"ל ועשה בידו הק'. אח"ז רמז להחזן שי' לנגן יה"ר וכו', אח"ז התחיל ניעט ניעט ועשה בחוזק בידו הק' כמ"פ.

אח"ז עורר ע"ד אמירת ברכה אחרונה (3:15).

[בהמשך ההתוועדות לאחר שיחה ב' אמרתי לחיים (לא אמרתי על משך זמן רב), כ"ק אד"ש עשה לחיים לי פעם א' ולא ידעתי בודאי אם אמר, לא שתיתי היין, ואמר לי עו"פ לחיים ולברכה והביט עלי עד ששתיתי זאת].

לשון עפעס עד"ז), והאריך בזה וסיים שיהיה פדיה אמיתית וכו'.

לאחר השיחה ניגנו פדה בשלום וכו'. כשהתחילו לנגן ואני אבטח בכך עשה כ"ק אד"ש בידו הק' כמ"פ לחזק הניגון.

שיחה ג' התחיל ע"ד מעלתן של שבת על כל הו' ימי השבוע והוא ע"ד מעלתו של יהודים על כל השבעים אומות, ביאר שני ענינים של תשובה חרטה על העבר עוקר הענין מעיקרו וקבלה טובה וכו', בקדושה צריך להיות לא רק כמות אלא גם איכות, בענין הנ"ל של שבעים האומות העולם וכו', ויה"ר שתכף תבוא הגאולה ויחזרו עם כל הספרים וכו'.

לאחר השיחה ניגנו ניגון של שמחה ועשה בחוזק גדול ביד זה ואח"ז ביד זה, והיה שמחה גדולה ועצומה.

שיחה ד' דיבר לעשות הכנות לחג הגאולה, ובפרט שיש כמה ימים עד י"ט כסלו, ואמר אז ס'דא יום ראשון יום שני יום שלישי יום רביעי לעשות הכנות, ויהיה בשטורעם ובאופן של אראנו נפלאות בנוסף על שנה העברה שנת ניסים (סתם), ודיבר בארוכה ע"ד ענין זה ולעשות התוועדויות בהמשך כל הג' ימים מתחיל מיום ד' בלילה ג' ימים רצופים, ויש לקשר עם התחלת השנה ג' ימים רצופים וכן שמע"צ ושמח"ת וכו', ואלו שהכינו משקה המשמח יכריזו וכו'.

לאחר חלוקת המשקה אמר כ"ק אד"ש שימים אלו י"ד י"ט קשור עם ענין הנישואין יחוד שימשא וסיהרא ולכן לעשות כל הענינים של מעשה בפועל קשור עם הפצת המעיינות חוצה.

לאחר זה התחיל כ"ק אד"ש מיד לנגן ניגון ההקפות של אביו ז"ל. אח"ז הורה להחזן שי' לנגן יה"ר וכו'. לאחר שסיים ניגנו שיבנה, ומיד עשה כ"ק אד"ש בידו הק' לחזק הניגון. לאחר זה התחיל ניעט ניעט ניקאווא ועשה בידו הק' כמ"פ בחוזק.

יום שבת קודש פ' וישלח, י"ד כסלו

נכנס לתפילת שחרית 10:00.

במוסף התפלל הרב טלשעווסקי שי', בחזרת הש"ץ ניגנו כו"כ ניגונים ואד"ש עשה בחוזק בידו הק' על הסטענדער בשמחה עצומה.

בכל התפילות כשנכנס ויצא מהשול ניגנו מהרה ישמע וכו'.

נכנס להתוועדות לערך 1:35. התחילו לנגן מהרה ישמע וכו' ואד"ש עשה ביד ימין כמה פעמים בחוזק לחזק הניגון.

שיחה א' התחיל שעומדים קודם קיימא סיהרא באשלמותא וכל הענינים צריך להיות בשלימות וכו', באים מפ' וישלח ובפשטות למה רש"י מפרש מלאכים ממש שהיו שני המלאכים מלאכי א"י ומלאכי חו"ל, שבעבודת כאו"א צריך להיות שתי העבודות. עומדים בחודש כסלו שקשור עם פנימיות התורה, באים מט'-י"ד כסלו, אח"ז י"ט כסלו וימי חנוכה להאיר וכו' מ'טוט אין דעם און מ'האלט אין מיטען קריגען די ספרים וכתבים פון יענעם ארט וכו'. [בשיחה א' דיבר ע"ד ההפטורה ואמר (בקול רם לפי ערך): "דאס איז דער איין און איינציקער קאפיטל פון תרי עשר וואס רעדט זיך וועגען אחדות"].

אח"ז ניגנו דידן נצח, וכ"ק אד"ש עשה כמעט במשך כל הניגון בחוזק בידו הק' ביד ימין בפרט בחוזק גדול ושמחה עצומה [ואי"ה יהיה דידן נצח וכל הענינים יחזרו בשלימות].

שיחה ב': עומדים בפ' וישב יעקב, ביקש יעקב לישב בשלוה, ויהיה תיכף השלוה האמיתית של כ"ק גאולה האמיתית והשלימה, און עס איז שוין גענוג לאנג געזיצען אין גלות, ובפרט שנשיא דורנו דער רבי דער שווער כבר אמר מכמה שנים אז מ'האט שוין צוגעפוצט די קנעפלאך שהם שימוש לשימוש וגם זה כבר צחצחו, די גלות האט זיך שוין גענדיקט און די גאולה איז שוין דא (היה

יום שבת קודש פ' וישב, כ"א כסלו

ירד לתפילת שחרית 10:00.

להתוועדות ירד 1:30. התחילו "פדה בשלום",
ב"ואני אבטח בך" וכו' עשה ביד ימין כמה פעמים
ואח"ז ביד שמאל לחזק הניגון.

שיחה א' התחיל במעלתו של שבת בכלל
שמיני' מתברכין כולהו יומין וגם יש בו הענין של
ויכולו וגם הימים שלפנ"ז, ובתוך השלוש ימים
היה י"ט כסלו.

לאחר השיחה ניגנו ופרצת, ועשה בידו הק'
ביד זה וביד זה כו"כ פעמים בחוזק לחזק הניגון.

שיחה ב' התחיל ע"ד גאולה האמיתית
והשלימה וצריכים לעשות כל הענינים צו
אפגענעמען צער אויף שבת אלע ספרים כתבים
וחפצים וכו', ושבת ענינו מצותה יכולים לעשות
דברים צו אוועקנעמען די צער אפילו אויף שבת
לקשר זה לזרח ופרץ וכו'. סיום השיחה למעלה
ממדידה והגבלה.

לאחר השיחה ניגנו ניגון של שמחה ועשה בידו
הק' לחזק הניגון. אח"ז התחיל לעשות ביד שמאל
בתנועות חזקות בשמחה עצומה (כשמביטים על
הרבי ברגע זה מנגנים בכל כח און מ'גייט
אינגאנצן אויס פון זיך וכו' וכו').

שיחה ג' התחיל ע"ד מעשה בפועל שבכל
מקום ישתתפו בחלוקת הש"ס וחשיב כמו שלמד
כ"א כל הש"ס שצריכים ללמוד כל התורה כולה,
ולכן תיקנו ללמוד הרמב"ם כמו שכתוב
בהקדמתו. הזכיר ע"ד הפסוק מצאתי דוד עבדי
מהקאפיטל הידוע וכו'.

לאחר השיחה ניגנו מצאתי דוד עבדי, ועשה
בידו הק' כמ"פ לחזק הניגון.

שיחה ד' דיבר ע"ד חלוקת התניא וכו' ויחלקו
השאר במוצש"ק זו.

אח"ז נטל הסיידור אצלו וסיימו לנגן ואמר ע"ד
אמירת ברכה אחרונה (50-45:3).

אח"ז התפללו מנחה. בשים שלום עשה בשתי
ידיו הק' ביחד על הסטענדער (כן היה גם בשבוע
שעבר).

מוצאי שבת קודש

מעריב 5:15 למעלה.

יום ראשון, ט"ו כסלו

סיום הרמב"ם 1:00 עד 4:30 ב"ה היה
בהצלחה רבה, הרב פיקארסקי שי' עשה הסיום,
בסוף היה מקהלה של צליל זומר.

כ"ק אד"ש חילק דאלארען עד 3:30, אחרי 10
דקות יצא למנחה למעלה.

מעריב לערך 5:00 למטה ב770.

יום שני, ט"ז כסלו

כ"ק אד"ש נסע לאוהל.

יום שלישי, י"ז כסלו

כ"ק אד"ש ירד לתפילת שחרית 4 דקות
לעשר.

מנחה 3:15, מעריב 5:00.

יום רביעי, ח"י כסלו

לאחר מעריב חילק כ"ק אד"ש דאלארען
לערך 20 מינוט.

יום חמישי, י"ט כסלו

כ"ק אד"ש חזר מהאוהל 5:50. כשנכנס
לתפילה עשה בזריזות ובשמחה עשה בידו הק'.

יום שישי, כ' כסלו

כשנכנס למנחה נתן מיד כשנכנס לדלת לשני
ילדים שעמדו שם צדקה. הכריזו קבלת שבת
5:00.

לאחר מנחה קודם עלינו הדליקו הנרות, ב"ועל ניסיך" וכו' עשה בידו הק'. לאח"ז עשה כמ"פ על הסטענדער.

לאחר מנחה היה שיחה להתפארת זקנים לערך 20 דקות, התחיל ע"ד נר שבת ענינו שלא להכשיל על משהו ח"ו ונר חנוכה הוא לא להשתמש בהן, נתן ברכות להזקנים שיהיה להם אריכות ימים וכו', דיבר שעומדים כבר ביום בלילה השני של חנוכה ולילה הג' יהיה עם הגאולה וכו', וחילקו לכ"א מטבע, וחילק הזילבערנע דאלארען. לאחר השיחה (4:10) חילק להמסדרים מטבעות ע"מ לחלק.

ירד לתפילת מעריב 5:10.

יום חמישי, כ"ו כסלו

כ"ק אד"ש נסע לאוהל וחזר לערך 5:45. קודם עלינו דמעריב הדליקו החנוכה.

7:35 ירד כ"ק אד"ש ליחידות, התחיל עם יחידות לאורחים.

[חסר כאן עד אמצע ר"ח טבת]

המשך יום שלישי, ר"ח טבת

...והורים ידו הק' ליתן. כשיצא עשה כ"ק אד"ש בידו הק' להילדים והילדות.

יום חמישי, ג' טבת

כ"ק אד"ש נסע לאוהל.

ליל שבת קודש

בלכה דודי בסוף עשה בידו הק' בשמחה גדולה.

יום שבת קודש פ' ויגש, ה' טבת

כ"ק אד"ש נכנס לתפילת שחרית 10:00 לערך. בשיבנה עשה בחוזק בידו הק' על הסטענדער.

שיחה ה' דיבר ע"ד קצב שנה כמו שנדפסו על התניא והוא ענין של קצב וכו' וכאן המקום שאלו שהכינו משקה יעלו ויכריזו וכו' וממנו יראו וכן יעשו.

לאחר החלוקה התחיל לנגן ניגון ההקפות דאביו ז"ל, אח"ז הורה להחזן שי' לנגן יה"ר וכו' שיבנה, אח"ז שהה שני' ואמר שאלו שלא עשה עדיין התוועדות איז מ'קען נאך אריינכאפען שהוא בג' ימים מי"ט כסלו וכו'.

לאחר השיחה נטל הכוס בידו לשתות היין, וקודם ששתה הזכיר ע"ד אמירת ברכה אחרונה.

מוצאי שבת קודש

נכנס לתפילת מעריב 5:20 (הכריזו מעריב 5:15).

יום ראשון, כ"ב כסלו

כ"ק אד"ש נכנס לתפילת שחרית 9:53.

כ"ק אד"ש חילק דאלארען עד 4:30, אח"ז היה מנחה-מעריב.

יום שני, כ"ג כסלו

כ"ק אד"ש נכנס לתפילת שחרית 9:56.

כ"ק אד"ש נסע לאוהל, חזר לערך [??].

יום שלישי, כ"ד כסלו

כ"ק אד"ש נכנס לתפילת שחרית 10:04.

כ"ק אד"ש נסע לאוהל, חזר לערך 5:40.

לאחר מעריב קודם עלינו הדליקו נר חנוכה. ב"ועל ניסיך" וכו' עשה כ"ק אד"ש בידו הק'.

יום רביעי, כ"ה כסלו

מנחה הכריזו 3:20.

כשנכנס למנחה עשה בתנועת שלום להנשים מהתפארת זקנים.

הלילה ניטל נאכט.

יום שלישי, ח' טבת

כרגיל מנחה 3:15, מעריב 5:05.

יום רביעי, ט' טבת

כ"ק אד"ש נסע לאוהל, כי מחר הוא תענית.

יום חמישי, עשרה בטבת

לאחר סליחות ניגנו רחמנא וכו', כ"ק אד"ש עשה בידו הק' על הסטענדער. שחרית הסתיימה 11:15 לערך. באבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה המשיך הניגון בידו הק' על הסטענדער ג' פעמים.

לאחר מנחה לערך 4:00 אמר שיחה שהוא יום הצום והוא עת רצון צו בעטען על ענין כללי שנוגע לכל הדורות שהוא גאולה האמיתית והשלמה, וכתוב בכל צרותיו לו צר ואח"ז והוא יפדה את ישראל מכל עוונותיו שבתחילה יהיה הגאולה ואח"ז הקב"ה בעצמו יפדה את ישראל מכל עוונותיו, ולא מחשבותי מחשבותיכם, הדור של השואה היו כולם קדושים וטהורים ור"ל לומר היפך ח"ו, וביאר זה מה שכתוב סמך מלך בבל ולא מצור כי ח"ו לומר שקיים מצור על ירושלים אלא הוא סומך כמו סומך נופלים פעלו שעי"ז....

השיחה ארכה עד לערך 4:55, אח"ז חילק כ"ק אד"ש דאלארען לערך חצי שעה.

אח"ז נטל ידיו הק' למעריב, וניגנו עוצו עצה, ועלה על הבימה ועשה בידו הק' פ"א בחוזק. אח"ז הניח הסידור על הסטענדער וסיבב ועשה בשתי ידיו הק' ב' פעמים.

בעוצו עצה וכו' ניגנו, ועשה בחוזק בידו הק' על הסטענדער.

ליל שבת קודש

נכנס לקבלת שבת 5:15.

כ"ק אד"ש נכנס להתוועדות 1:35. בתחילה שרו ניגנו דידן נצח ועשה בחוזק גדול בידו הק' לחזק.

שיחה א' שבת פ' ויגש כשמו כן הוא הגשת יהודה אל יוסף שמיכת גאולה לתפילה.

לאחר השיחה ניגנו כרתי ברית ועשה בידו הק' לחזק הניגון.

שיחה ב' דיבר ע"ד בית מלא ספרים.

שיחה ג' דיבר ע"ד שיהיה להילדים פושקע שלהם וכשילד בא לבית מניח בה במושקע שלו וכו'.

לאחר השיחות עשה בשמחה גדולה בידו הק'.

אח"ז שיחה ע"ד משקה.

לאחר החלוקה התחיל לנגן ניגון ההקפות דאביו ז"ל, ובתנועה הידועה עשה בידו הק' לחזור ע"ז 10 פעמים בשמחה גדולה. אח"ז ציוה להחזן שי' לנגן יה"ר וכו'. אח"ז ניגן על ניסיך וכו'. הקהל אמרו שא שא, ואד"ש ניגן זה בעצמו (וחלק מקהל ניגנו), ועשה בידו הק' כל משך הניגון, וכשהפסיק הפסיקו לנגן ועורר ע"ד אמירת ברכה אחרונה (4:00).

מוצאי שבת קודש

מעריב 5:15.

ממוצ"ש סדרנו [תלמידי אהלי תורה] שא' יכתוב הנחה מהשבת פארבריינגען, הכותב הוא יוסף ברוך.

יום ראשון, ו' טבת

כ"ק אד"ש חילק דאלארען עד [???].

יום שני, ז' טבת

כ"ק אד"ש נכנס לתפילת שחרית 10:15.

כ"ק אד"ש נסע לאוהל, חזר לערך 5:35.

יום שבת קודש פ' ויחי, י"ב טבת

נכנס להתוועדות 2:00 לערך.

שיחה א' דיבר ע"ד שהוא שבת חזק וכמנהג ישראל אומרים חזק חזק ונתחזק, ביאר ענינו של ויחי מה שכתוב בסוף הפרשה.

לאחר השיחה ניגנו ועשה בידו הק' כמ"פ בשמחה גדולה.

שיחה ב' דיבר ע"ד שמה זרעו בחיים אף הוא בחיים, ונ"ו לומר להיפך שיש חילק בין דור שלפנ"ו ודור של עכשיו [כ"ק אד"ש צעק הרבה מאד כשדיבר ע"ד זה ובהשיחה הבאה ג"כ] וכו'.

לאחר השיחה ניגנו נודע ביהודה וכו', כ"ק אד"ש עשה בידו הק' ואח"ז התחיל לעשות בשתי ידיו בשמחה עצומה והפסיק כרגע והמשיך עו"פ ועו"פ בשמחה שאין לשער.

שיחה ג' התחיל בקול בהמשך להמדובר לפני"ו [ודיבר בהמשך למה שדיבר בעשרה בטבת (כמו שאמר בהשיחה שדיברו עד"ז ביום חמישי)], זיינע תלמידים רייצען עם אָן ווי קען א בשר ודם מאכען חשבונות פאר'ן אויבערשטן, בהמשך כשדיבר דיבר בקול לפי ערך, דיבר ע"ד כלו כל הקיצין.

[חסר ההמשך וכל השבוע דפ' שמות]

יום ראשון, כ"א טבת

כ"ק אד"ש ירד לתפילת שחרית 10:20 (שחרית עד 11:05).

כ"ק אד"ש נסע לאוהל, חזר לערך [?].

יום שני, כ"ב טבת

לשחרית ירד בזמנו וכן מנחה. מעריב 5:15.

יום שלישי, כ"ג טבת

לאחר מעריב חילק 2 דאלארען לכ"א.

יום רביעי, כ"ד טבת

כ"ק אד"ש נסע לאוהל, חזר לערך 6:00.

יום שבת קודש פ' וארא, כ"ו טבת

כ"ק אד"ש ירד לתהילים 9:00 (תהילים סיים 10:25 - כ"ק אד"ש אחז לערך בשיר המעלות'ן).

לשחרית ירד 10:45 (שחרית סיים 12:45).

כ"ק אד"ש ירד להתוועדות 1:45.

כרגיל לאחר קידוש ניגנו כרתי ברית וכו'.

שיחה א' התחיל: ס'איז דאך שבת וואס קומט לאחר יום ההילולא של אדמו"ר הזקן, החלטות טובות ללמוד תורתו של אדמו"ר הזקן שני-אור תניא ושו"ע.

לאחר השיחה ניגנו הוא אלקינו, וכ"ק אד"ש עשה בידו הק' ביד ימין וביד שמאל, ביד ימין עשה בשמחה גדולה כמ"פ (וכל הקהל ניגנו בשמחה הכי גדולה).

שיחה ב' דיבר ע"ד המאיר לארץ וכו', יום כ"ד היה ביום חמישי, יום שלפנ"ו יום שניטלו שני המאורות הגדולים, כל א' כשפועל על שני יכול להיות שתי דרגות, או שהוא המאור הגדול און ער פילט זיך פאר א בעל גאווה והשני הוא מאור הקטן, או שהוא בערכו, ודוקא עכשיו הדרך הוא לא ע"י מוסר אלא ע"י דרכי נועם וכו', יעקב אבינו לא מת ואומרים זה רק ביעקב משא"כ בשאר האבות, ארץ ישראל הוא מקום הכי מובטח, עיני ה' אלקיך בה וכו', וכן בכל מקום שישראל הם שם, ואפילו כשישן אם הוא רוצה לידע [החמור שבין?] ילך לשואל ושם ימצא, או אם אינו רוצה ילך לביהכ"נ ויתפלל לה'. סיום השיחה שיאכל בין הערביים עוד בשבת זה.

לאחר השיחה ניגנו עד מתי וכ"ק אד"ש עשה בידו הק' כמה וכמה פעמים, וכמה פעמים בזריזות.

יום רביעי, ר"ח שבט

כ"ק אד"ש כשעלה לתורה נטל עמו הסידור.
אח"ז עלה לחדרו, וירד אחר 20 דקות לערך.

בלילה לערך 7:00 פרצה מלחמה ארה"ב על
עיראק.

יום חמישי, ב' שבט

מנחה כרגיל 3:15.

בלילה לערך 7:15 באו לאה"ק 10 טילים והיה
נס גמור.

יום שישי, ג' שבט

לשחרית ירד 10:00.

מנחה 3:18.

בבוקר היה מענה מכ"ק אד"ש לפרסם
באה"ק ובכל העולם בכלל: שבת שלום ומבורך
וביום שמחתכם אלו השבתות וכבכל הלכה לשון
ברורה שמחה נראית ונגלית.

ליל שבת קודש

קבלת שבת הכריזו 5:30, כ"ק אד"ש ירד
לקבלת שבת 5:50.

בסוף לכה דודי מיד התחיל לעשות בידו הק'
(על הסטענדער) בזריזות גדולה משך זמן.

יום שבת קודש פ' בא, ד' שבט

בשחרית בהוא אלוקינו ב[עת ש]הש"ץ [ניגן]
חזר כ"ק אד"ש על הניגון ב' פעמים.

כ"ק אד"ש ירד להתוועדות קודש 1:40. ניגנו
כרתי ברית.

שיחה א' ע"ד הרגיל להתחיל ע"ד פ' השבוע
בא אל פרעה.

לאחר השיחה ניגנו ופרצת וכ"ק אד"ש עשה
בידו הק' בזריזות כמ"פ לחזק הניגון.

שיחה ד' דיבר שח"ו לומר שיש להקב"ה
חשבונות עם יהודים, החשבון שיש להקב"ה הוא
מה שצועקים להקב"ה עד מתי שהוא כבר לאחרי
מעשינו ועבודתינו וכו', והחשבון שעושה הוא
ינקום דם עבדיך השפוף, ואח"ז אומרים אשרי
וכו' (כשדיבר ע"ז דיבר בקול), והמשיך שהוא
מתלבש עצמו בזיידענע זופיצע, הוא אינו יודע מה
זה אלא א לאנגער בגד וכו'.

לאחר השיחה ניגנו ועשה בידו הק' כמ"פ
לחזק הניגון.

שיחה ד' כשהתחיל השיחה היה פניו הק' לצד
השמאל והתחיל שאלו שהגישו משקה יעלו
למעלה ויכריזו וכו' וממנו יראו וכן יעשו [וחזר
פניו לכרגיל], עושים התוועדות בקשר לכ"ד טבת
הצאצאים וכו' ובין ההכרזות מסתמא יש ע"ד
אחכה לו וכו'.

[א' שנטל משקה דיבר רק צרפתית, אמר
אד"ש ללייבל שא' יתרגם ולא מצא א', והאיש
בעצמו אמר עו"פ, ואמר ברוך הבא [שכולם
מזומנים] וכ"ק אד"ש חיך].

לאחר החלוקה התחיל לנגן ניגון ההקפות
דאביו ז"ל, בתחילה עשה בידו הק' כמ"פ אח"ז
התחיל לעשות ביד ימין בחוזק והמשיך התנועה
בזריזות 10 פעמים. אח"כ רמז להחזן שי' לנגן
[שיבנה. לאחר] ניגון זה אמר ע"ד אמירת ברכה
אחרונה.

יום ראשון, כ"ז טבת

כ"ק אד"ש חילק דאלארען.

יום שני, כ"ח טבת

לאחר שחרית הכריזו ע"ד התענית של מחר.

כ"ק אד"ש נסע לאוהל, חזר לערך 6:30.

יום שלישי, כ"ט טבת

היה תענית שעות עד חצות. כ"ק אד"ש נסע
לאוהל, חזר לערך 5:50.

יום שלישי, ז' שבט

לערך שעה לפני מנחה זרקו ג' טילים לתל אביב, ב' מהם תפסו וא' נפל לערך 90 יהודים ניזוקו וג' מתו מהתקף לב.

לאחר מנחה חילק אד"ש דאלארען לערך 10 דקות (מסתמא בקשר להמצב).

יום חמישי, ט' שבט

כ"ק אד"ש חזר מהאוהל לערך 6:15.

מעריב התפלל לפני העמוד (היה סטענדער חדש - החלק הקדמי).

לאחר מעריב נכנס לחדרו לכמה דקות, ואח"ז יצא וחילק מאמר ד"ה ברוך שעשה ניסים עם 2 דאלארען עד לערך 10:00.

יום שישי, י' שבט

שחרית ירד 10:00, התפלל לפני העמוד.

נסע לאוהל, חזר לערך 20 דקות לפני הדלקת נרות, לאחר הדלקת נרות ירד להתפלל מנחה.

ליל שבת קודש

קבלת שבת הכריזו 5:30, ירד 5:50.

יום שבת קודש פ' בשלה, י"א שבט

לשחרית ירד עם המאמר שחילק בסידורו הק'.

בהוא אלקינו שבמוסף - כשהש"ץ חזר ע"ז המש"ך כ"ק אד"ש הניגון עו"פ. בהמשך חזרת הש"ץ (החזן היה הר' טלשווסקי) ניגן כו"כ ניגונים ואד"ש עשה בחווק גדולה בידו הק' על הסטענדער.

להתוועדות ירד לערך 1:40. ב"כרתי ברית" עשה כמ"פ בידו הק'.

שיחה ב' לקשר מאורעות ימים האחרונים שבתחילה האט מען געבראכען קביעותם וילכו מחיל אל חיל וכו'.

לאחר השיחה ניגנו ניגון של שמחה וכ"ק אד"ש עשה בידו הק' כו"כ פעמים לחזק הניגון. באמצע עלה הרב נ. ואמר משהו לכ"ק אד"ש, אד"ש ענה לו ונתן לו ב' חתיכות מזונות, וביקש מאד"ש יותר (כנראה), ונתן לו כל המגש של המזונות, והוא זרק חתיכות לכל הכיוונים, ונתן לאד"ש כמה חתיכות שישאר על המגש. כ"ק אד"ש נתן את המזונות (שהוא יחלק השאר), וכל הקהל יצא מהכלים. אד"ש עשה בידו הק' וניגנו בשמחה עצומה.

שיחה ג' המשך להנ"ל שצריך להתחיל סדר חדש בעבודה כמו שראו אצל אדמו"ר הזקן שהמלחמה של ז' שנים שיהיה לו סדר חדש בעבודה.

לאחר השיחה עשה בשמחה גדולה בידו הק'.

שיחה ד' ע"ד הכנות ליו"ד שבט, סיים השיחה ושתה כל הכוס, אח"ז המש"ך ע"ד חלוקת המשקה. היו 4 קנקנים, אח"ז התחיל לנגן ניגון ההקפות דאביו ז"ל, אח"ז הורה להש"ץ שי' לנגן שיבנה וכו', אח"ז עורר ע"ד אמירת ברכה אחרונה (3:30).

מוצאי שבת קודש

מעריב 5:40.

יום ראשון, ה' שבט

חילק דאלארען.

יום שני, ו' שבט

כ"ק אד"ש נסע לאוהל.

יום שבת קודש פ' יתרו, ח"י שבט

נכנס לתפילת שחרית אחר 10.

כשחזר מהפטורה, הביט על הרצפה, אח"ז רמז בידו הק' שהיה "שמות" על הרצפה והרימו זאת. בקריה"ת בעשרת הדברות עמד ממקומו ועמד בצד הסטענדער, [בפסוק] האחרון ובברכה האחרונה הביט על העולה לתורה (הרב מארלאו).

להתוועדות נכנס 1:35. "כרתי ברית" וגו' עשה בידו הק' כמ"פ לחזק הניגון.

שיחה א' ארכה כשעה, דיבר באריכות ע"ד אחת דיבר אלקים שתים זו שמעתי ואסורה לכולא עלמא כהקדש.

לאחר השיחה ניגנו הוא אלקינו, עשה בחוזק בידו הק' ביד ימין וביד השני כו"כ פעמים.

שיחה ב' בהמשך דיבר ע"ד שהילדים צריך להיות להם חינוך און נישט לדאוג ע"ד הפרנסה וכמו רשב"י, ואע"פ שרק מיעוטן עלתה בידן אעפ"כ אתם המעט מעל העמים וכו'.

אח"ז כשסיימו לנגן אחר השיחה רמז להחזן שי' לנגן יה"ר שיבנה וגו' ועשה בידו הק'.

אח"ז שיחה ג' ע"ד משקה.

היה עוד בקבוק ולייבל שאל וכו' ולא עלה א' לקבל זה, והתחיל כ"ק אד"ש ניגון ההקפות לאביו ז"ל ועשה בידו הק' כמ"פ, אח"ז בתנועה הידועה עשה בידו הק' בזריזות גדולה (יד ימין) והמשיך זה י' פעמים (וכל הקהל יצא מהכלים).

אח"ז עורר ע"ד אמירת ברכה אחרונה (3:50).

מוצאי שבת קודש

מעריב נכנס 6:00 (כמו שהכריזו).

יום ראשון, י"ט שבט

חילק דולרים.

שיחה א' התחיל שהוא שבת שירה, דיבר ע"ד יו"ד שבט כל מעשיו שעבד פועל פעולתם בקרב הארץ.

לאחר השיחה ניגנו יפרח בימיו, ועשה בחוזק גדולה כו"כ פעמים ועו"פ ועו"פ.

שיחה ב' - שיחה ג' - כרגיל - (3:30).

מוצאי שבת קודש

מעריב היה למטה.

לאחר מעריב היה קידוש לבנה.

יום ראשון, י"ב שבט

החלוקת דולרים היה עד 5:20, אח"ז היה מנחה-מעריב.

יום שני, י"ג שבט

נכנס לתפילת שחרית 10:15.

כ"ק אד"ש נסע להאוהל.

יום שלישי, י"ד שבט

8:10 היה יחידות, דיבר שכ"א צ"ל בשבילי נברא העולם און נישט צו פארלאזען שהדבר יעשה ע"י שני. זה ארך כ-45 דקות, אח"ז היה ברי מצוה וחו"כ, ארכה עד לערך 9:45.

יום רביעי, ט"ו בשבט

כ"ק אד"ש נסע לאוהל, חזר לערך 6:45.

לאחר מנחה-מעריב חילק שטר 5 דאלער לכאו"א, שארכה יותר מ-2 שעה.

יום חמישי, ט"ז שבט

כ"ק אד"ש נסע להאוהל.

ליל שבת קודש

כ"ק אד"ש נכנס לקבלת שבת 6:00 לערך.

שיחה א' דיבר ע"ד המשך הפרשיות שקלים זכרים וכו' ופ' שקלים ההוראה מזה בעבודת ה' נתינת הצדקה.

לאחר השיחה ניגנו ועשה בידו הק' כו"כ פעמים בחוזק לחזק הניגון.

שיחה ב' דיבר בהמשך להנ"ל ע"ד נתינת הצדקה, צדקה בגי' קצ"ט, ואם יש לו רק זה יכולים ליתן לו עד אבנים טובות ומרגליות, וכל רגע של היום צריך להיות קשור בעבודת ה', הזכיר המשל של האבן יקר שנותנים לבן המלך שיהיה בריא וכו' כן חסידות.

לאחר השיחה ניגנו אימתי וכו', ועשה בידו הק' כמ"פ לחזק הניגון.

[שיחה ג'] נטה ימינו וברא שמים נטה שמאלו וברא ארץ ויש דרגא למעלה משניהם כן בכלל יש ענין שלמעלה וואס איז העכער אפי' מלומר העכער, וכן די וואס האבען צוגעשטעלט משקה ילכו מלמטה למעלה עם שבאים לדרגא שלמעלה ממעלה ומטה גאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

בין אלו שקיבלו משקה היה זה שעושה מהגמ"ח כו' מלוח מלכה (כרגיל בש"פ משפטים), רמז-צוה לו אד"ש שילבש השטריימל והלבש וסיפר סיפור מפריץ וכו' לסוף הסביר ע"ד חלוקו של גאל ישראל וגואל ישראל, במשך הסיפור הרבי חיך קצת. לאחר שסיים התחיל כ"ק אד"ש (כשעושה בידו הק') לנגן ניגון ההקפות לאביו ז"ל, אח"ז טעם מהמזונות, אח"ז עורר ע"ד אמירת ברכה אחרונה (3:40).

מוצאי שבת קודש

מעריב 6:10.

יום ראשון, כ"ו שבט

לאחר תפילת שחרית לערך 12:15 ירד לביהכ"נ לומר שיחה לשלוחות שתחי', התחיל אז ווען אסאך מענטשען קלייבען זיך צוזאמען סיי

יום שני, כ' שבט

כ"ק אד"ש נסע לאוהל.

יום שלישי, כ"א שבט

לאחר תפילת מנחה נכנס לחדרו הק' לרגע ויצא לנסוע לבית.

מעריב הכריזו 6:00, נכנס מעט קודם 6, התפלל מעריב לפני העמוד (היה שידור ב-770).

יום רביעי, כ"ב שבט

שחרית התפלל לפני העמוד.

נסע לאוהל, חזר לערך 5:45, התפילות בבית.

יום חמישי, כ"ג שבט

כ"ק אד"ש נסע לאוהל, חזר 6:10 לערך.

יום שישי, כ"ד שבט

תפלת שחרית הייתי בביתו של כ"ק אד"ש, ירד לערך 10:05. כשעלה לאחר התפילה ניגנו ועשה בידו הק' (בהיד שאחז על המעקה).

ליל שבת קודש

קבלת שבת 6:00 (האווירה היתה בשמחה גדולה שכ"ק אד"ש ב-770).

יום שבת קודש פ' משפטים, פ' שקלים, כ"ה שבט

לתהילים נכנס כ"ק אד"ש 8:30, סיימותהילים לערך 10:00 (כ"ק אד"ש אחז לערך בשיר המעלות).

נכנס לתפילת שחרית 10:45.

להתוועדות נכנס 1:35, התחילו "כרתי ברית", עשה בידו הק' כמ"פ לחזק הניגון (קרוב להסוף התחיל לעשות בידו הק').

שיחה א' דיבר ע"ד חודש אדר מרבין בשמחה פס"ד בשו"ע "טוב לב משתה תמיד", השיחה ארכה כ-20-15 דקות.

אח"ז ניגנו ניגון שמחה וכ"ק אד"ש עשה בידו הק' משך זמן רב ופעמים בחוזק הכי גדולה ובשמחה עצומה.

שיחה ב' דיבר ע"ד המשך החדשים עד לסיון, ועכשיו הוא קיימו מה שקיבלו כבר.

לאחר השיחה ניגנו ועשה בידו הק' כמ"פ לחזק הניגון, אח"ז פנה לצד ימין ואמר בצרפתית שהגיעו אורחים מפר"ז, יאמרו לחיים וינגנו הניגון שלהם (והם עמדו בצד השמאל על הפירמידה), ואד"ש התחיל לנגן הניגון (של האדרת והאמונה), וחלק מהקהל אמרו שא, ואד"ש עשה בידו הק' והמשיכו לנגן, ואד"ש עשה בידו הק' עכשיו (ובפרט לצד האורחים) בשמחה עצומה ובחוזק גדולה ובזריזות ובפרט צד ימין וכל הקהל יצא מהכלים.

אח"ז דיבר ע"ד פ' השבוע פ' תרומה ולינתן צדקה עד חומש.

לאחר השיחה ניגנו ואד"ש עשה בידו הק' לחזק הניגון, לאחר זה צוה להחזן שי' לנגן יה"ר וכו' שיבנה, ומיד שהתחילו לנגן עשה אד"ש בידו הק'.

לאחר זה הזכיר ע"ד מבצע פורים עד לפינה הנדחת שיש יהודי שמה ולסיים עם המשקה המשמח.

לאחר החלוקה התחיל לנגן ניגון ההקפות דאביו ז"ל ועשה בידו הק' כמ"פ לחזק הניגון.

באמצע שניגנו הרבי שליט"א הביט סביב, מהורהר (האט ארומגעקוקט פארטראכט), והמשיך בעוד שיחה ע"ד לעורר עו"פ ע"ד מבצע פורים [בהשיחה שלפנ"ז הזכיר שצריכים לעשות הכנות כמו שנשיא דורנו אמר שאע"פ שאחכה לו

אנשים סיי נשים הוא שמחה, ובאים משבת מברכים אדר, אדר ענין של שמחה, וכשיהודי בשמחה עושה שמחה להקב"ה. אח"ז כמו שיחה שני' אמר שיחלק לכל השלוחות שני דולרים לצדקה.

השיחה ארכה עד 12:40 (רק השלוחות היו בביהכ"נ, הבחורים היה בעזרת נשים), אח"ז חילק לכל השלוחות שתחיל שני דולרים, לאח"ז חילק דולרן כרגיל ביום א'.

א' עבר ואמר לאד"ש אז ער איז נישט צופרידען מיט זיך ועבר, און דער רבי האט אים צוגערופען ואמר לו אד"ש איך בין אויך נישט צופרידען מיט זיך אבער מ'איז אין א גוטער סביבה, והרבי טפח לו על השכם (האט געמאכט עם אף די פלייצעס).

יום שני, כ"ז שבט

כ"ק אד"ש נסע לאוהל.

יום רביעי, ער"ח אדר

כ"ק אד"ש נסע לאוהל.

יום חמישי, אדר"ח אדר

מעריב הכריזו 6:00, כ"ק אד"ש ירד 6:15.

יום שבת קודש פ' תרומה, ב' אדר

שחרית ירד 10:00, בשיבנה עשה בידו הק' על הסטענדער, באמצע סיבב לרגע והביט על הילדים ושוב עשה בידו הק' כנ"ל.

בתחילת התפילה הרבי תיקן הרבה את הטלית (לכאורה שהשחור מצד השמאל יהיה בחוץ).

כ"ק אד"ש נכנס להתוועדות. לאחר שניגנו לערך 2 דקות (כרתי ברית וכו') התחיל לעשות בחוזק גדול בידו הק' עו"פ ועו"פ.

כ"ק אד"ש נסע לאוהל, כשחזר התפלל מנחה-מעריב, לאחר מעריב חילק 1 דאלער לצדקה.

יום שישי, ח' אדר

כ"ק אד"ש ירד לתפילת שחרית 10:00, על הרבי שליט"א נראה (אע"פ שמה יודעים) שמחה יתירה.

מנחה 3:15.

ליל שבת קודש

כ"ק אד"ש נכנס לקבלת שבת 6:02.

יום שבת קודש פ' תצוה-זכור, ט' אדר

כ"ק אד"ש נכנס לתפילת שחרית 10:00, כשנכנס עשה בידו הק' בחוזק (שמעתי ההפטרטה טוב).

כ"ק אד"ש נכנס להתוועדות 1:35. בהתחלת הניגון כרתי ברית וכו' עשה כ"ק אד"ש בתחילה ביד שמאל אח"ז בד ימין בחוזק לחזק הניגון.

שיחה א' התחיל אנהויבענדיק מיט אן ענין שהזמן גרמא, ט' אדר, היום שבא נשיא דורנו בישוב ובאופן של קביעות בחצי כדור התחתון, נ"א שנה נפלאות אראנו ואראנו נפלאות, ושנה העברה היה יובל שנה, והוא באופן של באין ערוך.

לאחר שיחה א' עשה כ"ק אד"ש בידו הק' כמ"פ לחזק הניגון.

שיחה ב' דיבר בהמשך להנ"ל ע"ד ואתה תצוה ואתה לשון נוכח, דיבר ע"ד המנורה בבוקר ובערב ושניהם באופן של תמיד וילכו מחיל ומזה באים ע"י הילכו מחיל אל חיל באים ליראה אל אלקים בציון ותיכף ומיד ממש!

לאחר השיחה ניגנו ניגון של שמחה וכ"ק אד"ש עשה בידי הק' באופן של שמחה גדולה, בתחילה עשה כו"כ פעמים ביד ימין בשמחה הכי גדולה, אח"ז בהמשך עשה ביד שמאל בשמחה

בכל יום שיבוא צריכים לעשות בסדר מסודר מה עושים].

לאחר השיחה הזכיר עו"פ לנגן ניגון ההקפות דאביו ז"ל, הרבי דחף קצת את מגש המזונות והתחיל לאחוז הסידור בידו הק', והמשיך בשיחה ע"ד שבשבוע זה הוא היארצייט של הנהלת תו"ת וכו'.

לאחר השיחה מיד עורר ע"ד אמירת ברכה אחרונה (3:10).

בשים שלום במנחה עשה בידו הק' על הסטענדער ביד שמאל וביד ימין ופעם בשניהם ביחד.

מוצאי שבת קודש

מעריב 6:15 למעלה.

יום ראשון, ג' אדר

הסדר כמו ביום ראשון בכלל.

יום שני, ד' אדר

כ"ק אד"ש נסע לאוהל.

יום שלישי, ה' אדר

כ"ק אד"ש ירד לתפילת שחרית 10:02, למנחה 3:35, מעריב.

יום רביעי, ו' אדר

כ"ק אד"ש ירד לתפילת שחרית 10:05. בקדיש הא' הרבי שליט"א הסתובב להבט על הקהל.

נסע לאוהל, חזר לערך 7.

לאחר מעריב חילק 2 דאלארען לצדקה.

יום חמישי, ז' אדר

כשיצא מתפילת שחרית נתן לכמה ניקעל'ס.

לרבי ואמר שאומרים סליחות), אמרו סליחות, בסוף התחיל אד"ש לעשות בידו הק' על הסטענדער וניגנו רחמנא וכו', אח"ז התחיל כ"ק אד"ש לעשות עוד פעם על הסטענדער והתחילו לנגן (עו"פ) אבינו מלכנו, אד"ש הביט על הארון רגע ואמרו כל האבינו מלכנו.

כ"ק אד"ש נכנס לתפילת מנחה לערך 3:25, עלה מפטיר, ה' אפשר לשמוע ההפטרה טוב.

לאחר מנחה (כרגיל) היה שיחה, התחיל שבכל יום אומרים ע"ד ואהבת לרעך כמוך ועאכו"כ ביום צום, קישר לחת"ת, שאל שאלה שלכאורה כבר כתיב טרם יקראו ואני אענה מה זה לאחריו עוד הם מדברים ואני אשמע, שאל לכאורה מתירוץ של משיח שבא כשיפוצו מעינותיך חוצה וכבר עבר אזוי פיל יאר וביאר שהיפוצו זהו זה אבל צריכים משיח בפועל ממש, גאולה אמיתית כפי שמדובר לעיל (בהתועדות ש"פ תצוה).

השיחה ארכה כ-20 דקות, לאחר השיחה (כמו שהזכיר אד"ש בשיחה) חילק דאלארען לכאו"א ע"מ ליתן לצדקה.

מעריב 6:20 (ירד 6:25).

יום חמישי, י"ד אדר - פורים

שחרית 10:00 (ניגנו שים שלום בשחרית?).

לאחר מגילה הכניס הרבי את המגילה בנרתיק אבל לא נכנס כולו, והניח זה ולייבל לקח את זה ודחף חזק ונכנס. כשיצא אחז המגילה ביד ימין וסידורו הק' והתהילים ביד שמאל ועשה בידו קצת בהיד שבו המגילה.

מנחה 3:15.

מעריב 7:00, כשנכנס ניגנו בשמחה גדולה, אד"ש עשה בידו הק' כרגיל אבל בחוזק גדול. ניגנו אל תירא וכו' ועשה בידו הק' בחוזק הכי גדול על הסטענדער. לאחר מעריב חילק דאלארען ע"מ ליתן לצדקה.

הכי גדולה, אין לשער כלל האוירה של המקום באותם רגעים.

שיחה ג' הוראות למעשה מפ' ואתה תצוה, שכ"א צריך לעשות בעצמו שאם היה כתיב אתה היה הפי' שהדבר זאל אויפגעטאן ווערען אפילו ע"י שליח, וביאר בעבודה המשך הכתוב שמן וכו'.

לאחר השיחה ניגנו דידן נצח וכ"ק אד"ש עשה בידו הק' ביד ימין ואח"ז ביד שמאל בשמחה רבה למשך זמן, והפסיק והתחיל עו"פ בשמחה גדולה (כנ"ל לאחר שיחה ב').

שיחה ד' ע"ד משקה המשמח, והזכיר ע"ד הפסק ע"י מחשבה א' או מעשה אחד מכריע עצמו וכו' לכף זכות (שברמב"ם והזכיר מישהו אחר שאומר באופן אחר).

לאחר חלוקת המשקה התחיל כ"ק לנגן ניגון ההקפות דאביו ז"ל ועשה בידו הק' כמ"פ לחזק הניגון. אח"ז צוה להחזן שי' לנגן יה"ר וכו' שיבנה וכו' ועשה בידו הק' בשמחה גדולה, אח"ז התחיל כ"ק אד"ש לנגן ניעט ניעט ניקאווא ועשה בידו הק' כמ"פ בזריזות לחזק הניגון (3:30).

יום ראשון, י"א אדר

כ"ק אד"ש יצא לחלק דאלארען 12:45.

יום שני, י"א אדר

כ"ק אד"ש נסע לאוהל.

יום שלישי, י"ב אדר

כ"ק אד"ש נכנס לתפילת שחרית לערך 10:15.

כ"ק אד"ש נסע לאוהל.

יום רביעי, י"ג אדר - תענית אסתר

לאחר ויעבור ה' וגו' לדוד אליך וכו' והוא יפדה וכו' התחילו לנגן אבינו מלכנו הארוך (שצריכים לומר זה אחר סליחות), וכ"ק אד"ש המשך הניגון בידו הק' על הסטענדער (פתחו הארון) ואמרו כל האבינו מלכנו הארוך (בסוף לייבל ניגש

אח"ז היה משקה שיחה והכנות לפסח (3:20).

יום שני, ח"י אדר

כ"ק אד"ש נסע להאווהל.

יום שלישי, י"ט אדר

כ"ק אד"ש נכנס ליחידות 8:07. התחיל שפותחין בברכה וכו' ווען אסאך אידן קלייבן זיך צוזאמען כמה פעמים אשר [?] ועד לשלימותה שישים ריבוא מישראל.

השיחה ארכה עד 8:40 לערך, לאחר השיחה חילק דאלארען לערך 10 דקות. אח"ז היה בר מצוה, אמר שביום זה יתנו הקרובים לצדקה וכן המחנכים, אחר זה חילק צדקה לכאו"א. חו"כ: כל ההכנות להחתונה יהיה בהצלחה רבה ויבנה בית וכו', חתן דומה למלך (וכן מובן בנוגע להכלה). אח"ז חילק צדקה. עלה לחדרו הק' לערך 9:15 (בחוף שמענו כל השיחות).

יום חמישי, כ"א אדר

כ"ק אד"ש נסע להאווהל.

ליל שבת קודש

נכנס לקבלת שבת 6:50. בלכה דודי עשה כל הזמן (לערך) בחוזק על הסטענדער, ובסוף באין ערוך. יכולים לראות שיהיה א פרייליכער שבת.

יום שבת קודש פ' ויק"פ-פרה, כ"ג אדר, מבה"ח ניסן

תהילים נכנס 8:40. בסוף לאחר ההכרזה נשאר אצל הסטענדער עוד מעט.

בשיבנה המשיך הניגון יותר מכרגיל בחוזק על הסטענדער. שחרית הסתיים 12:45 לערך.

כ"ק אד"ש נכנס להתוועדות ק' 1:40 לערך. ב"כרתי ברית" התחיל לעשות בידו הק' בחוזק גדול ביד זה וביד זה בשמחה, יכולים לראות שכ"ק אד"ש מנגן [מיט אביסל הכי גדולה?] ועו"פ ועו"פ.

יום שישי, ט"ו אדר - שושן פורים

כ"ק אד"ש נסע לאווהל, חזר קודם הדלקת נרות.

יום שבת קודש פ' תשא, ט"ז אדר

כ"ק אד"ש נכנס להתוועדות 1:35 לערך. ניגנו ויהי בימי וכו'.

התחיל שיחה א' אנהויבענדיק מיט פרשת השבוע, בהמשך השיחה ביאר ב' פירושים ב"לרעך", רעך בפשטות וב' הקב"ה. שאל שאלה שלכאורה למה הפרשה נקראת תשא את ראש כשהפרשה מדברת (כמעט כולו) ע"ד העגל והתוצאה מזה וכו', וביאר שהיא הנותנת.

לאחר השיחה ניגנו וכ"ק אד"ש עשה בידו הק' בשמחה הכי גדולה עו"פ ועו"פ ביד זה וביד זה בזריזות גדולה, כמעט כל משך זמן הנגינה עשה כ"ק אד"ש בידו הק'.

שיחה ב' בהמשך להנ"ל, לוחות ראשונות מהקב"ה, הב' מעלת התשובה.

לאחר השיחה עשה בידו הק' וכנ"ל.

שיחה ג' דיבר ע"ד המשך הימים ג' ימים רצופים ובענין של שמחה וכו' וכ"א יתן לכ"א צרכי החג, וסיים שהבפועל של הפארבריינגעניש ובהדגשה שיתנו צדקה.

לאחר השיחה ניגנו הניגון של ויהי בימי וכו' ומיד התחיל כ"ק אד"ש לעשות בידו הק' ואח"ז ביד שמאל ואח"ז התחיל לעשות בשתי ידיו הק' בשמחה נמרצת, ואחר 5 דקות עמד ממקומו הק' ועשה בשתי ידיו לכל הצדדים בשמחה ובזריזות יותר מהר ויותר מהר וכו', גם הביט לצד שעומדים גבוה והביט למעלה אליהם, זה היה ממש מה שלא היה כמוהו, כל הקהל כפשוט יצא לגמרי מהכלים. לאחר 2-3 דקות ישב ועשה עוד כמה פעמים בידו הק', ואח"ז עוד פעם ועוד פעם לערך 15 דקות עם הפסקים.

אח"ז ע"ד משקה שכנהוג בשנים האחרונות מחלקים המשקה ויעלו מלמטה למעלה ויכריזו על מה מדבר, ביז מ'האט הענין הכי נחוץ והכי דחוף - גאולה האמיתית והשלימה ותיכף ומיד ממש!

לאחר החלוקה התחיל לנגן ניגון ההקפות דאביו ז"ל, ובתנועה הידועה עשה ביד ימין בזריזות גדולה לנגן התנועה 10 פעמים, אח"ז כשבאו לתנועה עו"פ עשה בידו הק' לנגן זה לערך 5 פעמים.

אח"ז עורר ע"ד אמירת ברכה אחרונה (במשך ההתוועדות אמר לשנים לומר לחיים - בשיחה ב' דיבר ע"ד חתנים שיש להם חתונה במשך השבוע שעלו לתורה היום ויהיה מהרה ישמע וכו') (3:30).

בשים שלום עשה בשתי ידיו הק' על הסטענדער.

מוצאי שבת קודש

מעריב למעלה 6:40.

יום ראשון, כ"ד אדר

לאחר חלוקת דאלארען ולאחר מנחה נסע כ"ק אד"ש לביתו.

במעריב בסידור של כ"ק אד"ש היה הבית חיינו. לאחר מעריב חילק דאלארען לערך 5 דקות.

יום שני, כ"ה אדר

כל התפילות בבית. כ"ק אד"ש נסע להאולה.

יום שלישי, כ"ו אדר

היום היה יחידות'ן של המחנה ישראל מנדבים. השיחה התחיל לערך 4:00, בהמשך דיבר כ"ק אד"ש ע"ד שיעור חת"ת היומי ע"ד קרבן שנתנו לא על חטא ח"ו אלא באופן של מתנה וכו', כ"א ירבה ויתן עוד יותר צדקה

שיחה א': רוצים לקשר כל ענין עם הגאולה, יש ענין בויקהל כשהוא בפ"ע אבל לא בענין הגאולה [???], פקודי מנין העשירי קשור עם הגאולה, כשויקהל פקודי זיינען צוזאמען זה קשור עם ענין הגאולה. בהמשך דיבר ע"ד גואל ישראל וגאל ישראל, גאולה דוקא בטבע, וסיפור הסיפור של אדמו"ר הזקן עם להפסיק הסירה (שיפל) לקדש הלבנה דוקא ע"פ טבע (כמדובר כמ"פ - כמדובר כמ"פ בארוכה, איני זוכר איפה זה). הזכיר ע"ד וכל מלאכת עשוי שכבר עשו מיום ב' וביום ו'.

לאחר השיחה ניגנו ניגון של שמחה ועשה בחוזק גדולה בידו הק' (ואין לשער בכלל השמחה של התוועדות זו) עו"פ ועו"פ ועו"פ וכו' וכו' וכו'.

שיחה ב' התחיל: מ'איז דאך משתדל צו מקשר זיין אלץ מיט ענינא דיומא, ס'איז דאך געבליבען נאך 6 טעג לחודש אדר, מ'קוקט זיך נישט צו אפילו דער נס וואס איז געטראפען שנה זו אויף פורים, בעטליכע טעג איז מען פטור געווארן פון די שונאים צו די אידן, היפך טבעם צו ארויסלאזן שבויים און פון א זמן לפנ"ז, אסאך וואס שטייט אין פייפער איז נישט א צייט ריידען ביי א פארבריינגען פון חסידים. מ'האט זיך געגרייט אף דער מלחמה פאר א לאנגע צייט ועשו פרסום גדולה על זה, והמשך ע"ד וואס מ'האט ארויסגעלאזט די שבויים. אח"ז אמר אנשטאט ריידען וועגען דעם ידבר אודות שני תלמידי חכמים מתגרים זו זו בזו.

לאחר השיחה ניגנו ניגון של שמחה (היו מנגנים זה בסוף התוועדות בחול כשאד"ש חילק הדאלארען להטנקיסטן), והתחיל לעשות בשתי ידיו הק' ועמד מלוא קומתו (כל העולם עמד כפשוט) ועשה בידיו הק' בשמחה הכי הכי גדולה לכל הצדדים. לאחר משך זמן התחיל לעשות רק ביד ימין על משך זמן, אח"ז ישב ועשה עו"פ ועו"פ בידו הק' בזריזות, והפסיק והתחיל עו"פ בזריזות גדולה, כן היה לערך 15 דקות.

ניסן צדקה, און מ'זאל זען אז יעדער איינער האט צרכי החג.

לאחר השיחה ניגנו והיא שעמדה, ועשה בידו הק' כו"כ פעמים לחזק הניגון, בפרט ביד שמאל הלך וחזור.

אח"ז היה שיחה ע"ד המשקה.

ההתוועדות הסתיים בשעה 3:30.

יום ראשון, ב' ניסן

הלכתי לדאלארען בקשר ליום ההולדת שלי, כ"ק אד"ש נתן לי דאלער א' ואמר ברכה והצלחה, אח"ז אמר ליבל שי' לאד"ש שיש לו יום הולדת, נתן לי כ"ק אד"ש עוד דאלער ואמר (זאל זיין א (?) שנת הצלחה (עברתי 5:30), דאלארען הסתיים 5:40 לערך.

6:05 נכנס לזאל למעלה להתפלל מנחה. כשנכנס הביט על הילדים ועשה בידו הק'.

לאחר מנחה נכנס לחדרו לרגע, ואח"ז יצא למים שלנו במקום שעושים זאת בכל שנה.

מעריב למעלה, נכנס בשעה 6:55 לערך.

יום שני, ג' ניסן

לשחרית ירד 10:20.

כ"ק אד"ש נסע להאוהל.

יום שלישי, ד' ניסן

מעריב 6:45.

יום רביעי, ה' ניסן

לשחרית ירד 9:58.

לאחר מנחה הרבי שליט"א חילק מצות עם המכתב כללי, לקחו גם אפילו שלא מעבר לים.

מעריב 6:45.

והקב"ה ישלם לו י' פעמים ככה. היחידות'ן ארכה עד לערך 9:00, אח"ז היה שיחה להשלוחים, אמר שעוד בזמן הגלות יהיה תשרה שכינה במעשה ידיכם ואמר הרבה ברכות להשלוחים שיחי'.

אח"ז התפלל מעריב וחילק לכאו"א דאלער לצדקה שארכה לערך 5 דקות.

יום שישי, כ"ט אדר

בשחרית בקדיש קודם הודו הסתובב כ"ק אד"ש לצד והביט על החזן כנראה.

כ"ק אד"ש נסע לאוהל, חזר - [???].

יום שבת קודש פ' ויקרא-החודש, ר"ח ניסן

כ"ק אד"ש נכנס לתפילת שחרית 10:00. בשיבנה וכו' המשיך הניגון בידו הק' על הסטענדער לזמן ארוך יותר מכרגיל.

בהלל בהללו את השם וכו' עשה בידו הק' בחוזק גדול על הסטענדער.

הוציאו שלושה ס"ת, לאחר הקריאה בפ' ויקרא עמד כ"ק אד"ש ממקומו והלך קצת ממקומו והביט על ההגבהה וכו', וכן לאחר ס"ת השני, וכשעמד קראו יעמוד אדונינו וכו' והלך למקומו ליטול הסידור.

כ"ק אד"ש עשה בידו הק' על הסטענדער בחוזק כשניגנו אָהֶבֶת אותנו וכו' במוסף.

כ"ק אד"ש ירד להתוועדות לערך 1:30.

שיחה א' דיבר ע"ד שהוא בדומה לשמח"ת וואס מ'האט ארויסגענומען ג' ס"ת, השיחה ארכה עד 2:30.

לאחר השיחה ניגנו ניגון של שמחה, וכ"ק אד"ש עשה בידו הק' בשמחה הכי גדולה ביד ימין פעם ופעם וביד שמאל בזריות גדולה.

שיחה ב' דיבר ארכות ע"ד ענין הצדקה חומש ועוד יותר כופל שיכול לילך לפי הדעה ליתן מר"ח

יום חמישי, ו' ניסן

כ"ק אד"ש נסע לאוהל, חזר מהאוהל לערך 6:10. התפללו מנחה, ומעריב היה לאחר מנחה מיד שהיה 6:40.

ליל שבת קודש

מיד בהתחלת לכה דודי התחיל כ"ק אד"ש לעשות בידו הק' על הסטענדער בחוזק הכי גדול, וכן מפעם לפעם משך כל הלכה דודי, ובסוף המשיך הניגון בזריזות הכי גדולה שאין לשער כלל על הסטענדער למשך זמן יותר מכרגיל.

יום שבת קודש פ' צו, שבת הגדול, ז' ניסן

כשנכנס אד"ש לתפילות אתמול וכן היום ניגנו ניגון החדש שובה וכו'.

בשיבנה המשיך הניגון בחוזק על הסטענדער, וכן בהוא אלוקינו במוסף כשחזר הש"ץ עשה בידו הק' בחוזק לחזק הניגון.

להתוועדות נכנס כ"ק אד"ש 1:40. לאחר קידוש ניגנו ניגון החדש, במשך הניגון עשה כ"ק אד"ש בידו הק' כמ"פ לחזק הניגון, ולאח"ז התחיל לעשות בחוזק גדול.

התחיל ע"ד פ' צו אין צו אלא לשון זריזות מיד ולדורות וכל הענינים. בשיחה קישר עם ענין זה שכבר סיימו לומר קאפיטל פ"ט שבו מדובר ע"ד ברוך ה' לעולם ומתחילים לומר תפלה למשה וכו' שהוא מזמור לשבת וכל עיסקא בשבתא כפול שבתחילה כתיב תפלה למשה ואח"ז כופל זה איש האלקים, וכן בהסוף ויהי נועם וכו' אומרים ומעשה ידינו כוננה עלינו ואח"ז כופלים זה ומעשה ידינו כוננהו, ביאר ענינו של צדי"ק ג' פעמים שלשים ושלשים הוא ג' פעמים עשר וואס ווייזט על ענינו של חזקה, כשכותבים בספרים צדי"ק כותבים צד"י בלא קו"ף והביאר בזה צד"י עולה 104 מראה על צד"י שלי ובקו"ף מראה שירד מלמעלה מעלה למטה מהשורה בארציות ההוראה לכאו"א. השיחה ארכה עד לערך 2:45.

בסוף השיחה הזכיר ע"ד הוא אלקינו שהוא א' מהעשר ניגונים (של כ"ק אד"ש. הכותב) שעם זה וועט מען טאנצען מיט משיח.

לאחר השיחה ניגנו הוא אלקינו ועשה בידו הק' כו"כ פעמים לחזק הניגון.

[חסר מכאן עד אסרו חג הפסח]

יום שני, כ"ד ניסן

כ"ק אד"ש נסע לאוהל, חזר לערך 8:15.

לאחר מנחה-מעריב חילק כ"ק אד"ש דאלארען (ע"מ ליתן לצדקה) לכאו"א שארכה לערך 10 דקות.

יום שלישי, כ"ה ניסן

כ"ק אד"ש נכנס לתפילת שחרית 9:57 (הסתיים 10:30).

נכנס לתפילת מנחה 3:14.

יחידות למטה בביהכ"נ, נכנס 8:08. קודם שהתחיל שאל ללייבל (אויב מ'איז שוין גרייט (?)). דיבר ע"ד למכה מצרים בבכוריהם שהיה גם בשנה זו בפורים שהתחיל אז וממשיך עכשיו ג"כ ניסים, והאריך באריכות גדולה עד"ז. אח"ז ברי מצוה, אח"ז חו"כ, לערך 9:30 סיום כל היחידות'ן (לאחר היחידות הא' רקדו בחוץ בקשר למה שאמר כ"ק אד"ש אז מ'זאל נישט שעמען גיין אין א ריקוד).

מעריב למעלה. כשנכנס ניגנו כי גדול אתה וכו' וכו', אד"ש עשה בידו הק' וכ"ק אד"ש עשה בידו לחזק הניגון ב' פעמים.

יום רביעי, כ"ו ניסן

לשחרית נכנס כ"ק אד"ש 10:15 לערך.

מנחה נכנס 3:17.

מעריב (הכריזו 8:15) נכנס 8:30.

בקיצור לאחר השיחה כל הקהל נשאר ב-770, אחרים דיברו עם משפיעים וכו' מה הפירוש וכו', אחרים למדו רמב"ם הלכות משיח, בקיצור נעשו מאוד מורעשים (צוטומולט), השמיעו שוב את השיחה כמ"פ, אח"ז ישבו וכל הקהל המתינו לשמוע מהרה"ת ר' זלמן גורארי' כי כשהוא עבר לקבל דאלער אמר כ"ק אד"ש "לא נגע ולא פגע", אמר שצריכים להודיע לכולם אודות הניסים בקשר למה שדיבר אד"ש ביחידות והוא הכנה לביאת משיח, וכו"כ דיברו.

יום שישי, כ"ח ניסן

כ"ק אד"ש ירד לשחרית 10:00. כשעלה לבימה הרבי הסתובב לקהל ועשה בידו הק' (כרגיל).

לאחר שחרית הכריזו ע"ד הטנק'ס שיסעו. הטנקס עשו שטורעם, באמצע הרחוב מישהו נעמד על משהו ואמר שצריכים לידע ע"ד הניסים וכו' והוא הכנה לביאת המשיח, וכולם עמדו מסביב לשמוע, וכן על מסלולי המבצעים ג"כ.

מנחה 3:15.

ליל שבת קודש

בקבלת שבת בלכה דודי עשה בידו הק', ולבסוף המשיך בחוזק על הסטענדער.

יום שבת קודש פ' שמיני, כ"ט ניסן, מבה"ח וער"ח אייר

כ"ק אד"ש נכנס לתהילים לערך 8:45.

לשחרית נכנס 10:45, שחרית סיים 12:45.

להתוועדות ירד 1:30 לערך. קודם שנכנס הכריז הרב שפרינגער שלאחר קידוש יכריזו כולם עד מתי ג' פעמים און ווי וואנט משיח נאו! ואח"ז לבקש מאד"ש וכו' שיתגלה. כשנכנס כ"ק אד"ש ניגנו בהתלהבות גדולה עד מתי, אח"ז ישב שתי מעט מהיין והתחילו לנגן עד מתי, כולם עמדו על מקומם וניגנו בהתרגשות גדולה (לא היה אף

יום חמישי, כ"ז ניסן

כ"ק אדמו"ר שליט"א נסע לאוהל, חזר לערך 7:50.

לאחר מעריב לערך 8:20 היה שיחה שפשוט הרעיש (וואס האט פשוט צושטורעמט) כל העולם כולו. התחיל שעומדים בשנת ה' תהא שנת נפלאות אראנו אדער אראנו נפלאות, ועומדים בחודש ניסן כ"ז לעומר (על הטייפ הוציאו המילה "לעומר" (כי הוא כ"ז ניסן) (אומרים שזה מאד"ש או מלייבל), ואח"ז כ"ח לעומר, אח"ז כ"ט והוא ער"ח שחל להיות בשבת, אח"ז ר"ח, אח"ז ב' אייר יום ההולדת של הרבי מהר"ש שאמר "אז דער גאנצער וועלט זאגט כך וכך און איך זאג אז מ'דארף גיין לכתחילה אריבער", והמשיך שלאחר כל הענינים הנ"ל ווי קומט עס אז מ'האט נאך נישט אראפגעבראכט משיח'ן, און ס'רעכט ר"ל אז היינט זאל נישט קומען משיח'ן און מארגען זאל נישט קומען משיח'ן, ומה שצועקים עד מתי צריכים לצעוק עם אמת, וואס איך קען נאך טאן ווייס איך נישט ווארום אלץ וואס איך האב געטאן ביז איצטער איז להבל ולריק, גארנישט נישט אויפגעטאן, און אין עבודה פנימיות אויכעט. די איינציקער זאך וואס איך קען טאן, איך גיב דאס איבער צו יעדער איינער פון אייך, טוט וואס איר קענט און זעט אראפברינגען משיח'ן תיכף ומיד ממש, און ויה"ר אז ס'זאל זיך געפינען צען מענטשן וואס וועלן זיך אנעקשען ביים אויבערשטן להביא הגאולה, און ויה"ר אז ס'זאל זיך געפינען איינער צוויי דריי וואס וועלען זאגען וואס צו טאן און ווי אזוי צו טאן באופן של אורות דתהו אבל בכלים דתיקון ומתוך שמחה וטוב לבב (בהמשך אמר וואס איך נאך טאן איז צו טיילן צדקה יעצט).

לאח"ז חילק דאלארען לערך 10 דקות, כשיצא עשה בידו הק' כרגיל. מיד לאחר השיחה צעקו כולם עד מתי! אח"ז ניגנו, וכן כשיצא כ"ק אד"ש.

שיחה ג' ע"ד מעלתה של שנה זו שהספירה התחילה בהתחלת השבוע שמדגיש עוד יותר ענינו של תמימות.

לאחר השיחה ניגנו הוא אלקינו וכו' וכ"ק אד"ש עשה בידו הק' כמ"פ.

שיחה ד' בשבוע זו מתחיל פרקי אבות פרק הא' (בשיחה א' הזכיר עד"ז ושאל שאלה, למה כתיב משה קיבל תורה מסיני לכאורה צריך לכתוב מהקב"ה), תירץ השאלה משיחה א' שזה מורה על עניויות של משה, ולקרות פרקי אבות אע"פ שאחר מנחה רוצים ללמוד מאמר חסידות וכו' ופרקי אבות בסידור השוה לכל נפש, ואם לא קרא עד עתה להתחיל וגם לפעול על עוד א' וב' וכו', ואלו שהגישו משקה יעלו מלמטה למעלה וכו'.

לאחר החלוקה התחיל לנגן ניגון ההקפות דאביו ז"ל. בהמשך עשה בידו הק' כמ"פ. אח"ז עורר ע"ד אמירת ברכה אחרונה (לערך 4:00).

אחד שלא חשב שמישיח יבא בעת זו) עד מתי ניגנו בקול רעש גדול. לאחר שתי דקות התחיל כ"ק אד"ש לעשות בידו הק' יד ימין בחוזק גדול, ותאר לעצמך באיזה שמחה ניגנו עכשיו, וכן עשה עו"פ ועו"פ בשמחה גדולה ובזריזות, וכן ביד השני' כמ"פ. באמצע נתן לילדים שארף מזונות, כן המשיכו לנגן למשך זמן רב, וכנ"ל קרוב לסוף חלק מהעולם אמרו שא שאלה שכנראה אד"ש היה רוצה לדבר, ואחרים המשיכו לנגן. כשסיימו לנגן הכריז הרב גאנזבערג אז מ'בעט אז משיח זאל נתגלה ווערן וכו'.

אח"ז התחיל אד"ש: ס'דאך פ' שמיני, שסיימו לומר פ' שמיני אכט מאל שמיני שמונה שמינה שזה נותן חיות לכל השנה (עכשיו בפרט היה יוקר כל תיבה, ולהמשיך זה על כל פעם).

לאחר השיחה ניגנו ווי וואנט משיח נאו! כ"ק אד"ש עשה בידו הק' כמ"פ.

בסוף הכריז הנ"ל שמבקשים מכ"ק אד"ש שצדיק גוזר והקב"ה מקיים וכו'. כ"ק אד"ש חיך כשהוא דיבר, וכן כשהתחיל כ"ק אד"ש לדבר חיך קצת ואמר: לעצטנס איז געווארען די סדר אז מ'ווארפט אלץ אויף מיר, איך האב שוין געטאן וואס איך קען טאן ווי גערעדט פריער און נישט דוכגעפירט, ואין עכשיו לדון בהטעם, אפשר מצד א חסרון אין מיר, אבער אנשטאט איש חברו יעזרו ווארפט מען עס אויף [מיר]. איך האב שוין גענוג ארבעט, כשא' מבקש ענין פרטי אָז בריינגט מען עס אויפ'ן ציון והענין ווערט דורכגעפירט, או מצד צדיק גוזר וכו', און יעצט דארף יעדער איינער טאן להוסיף לכל לראש בתורה, פנימיות התורה ונגלה דתורה, וכן הידור מצוות, והכח לזה מפ' שמיני וכו'. [בשיחה א' (או בשיחה זו, איני זוכר) אמר כ"ק אד"ש וואס גאנץ חודש ניסן זאגט מען נישט תחנון ווארום מ'שטייט העכער פון דעם, אמר זה בקול].

לאחר השיחה ניגנו וכ"ק אד"ש עשה בידו הק'.